

***H**LUCKÉ noviny*

číslo 2/2013

DUBEN - KVĚTEN - ČERVEN 2013

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

Foto: Štěpán Mitáček

Školní akademie

V neděli 19. 5. vystoupili žáci školy před zaplněnou sportovní halou s velmi pestrým programem. Vtipné scénky, tanečky, cirkus a gymnastika diváky skutečně bavily.

MG, Foto: Štěpán Mitáček

Milí čtenáři,

také s očekáváním vyhlížíte blahodárné sluneční paprsky, které vás nabijí energií a dobrou náladou? Nezoufejte, určitě se dočkáme letního počasí. A kdyby ne, můžete se v deštivém čase prostřednictvím Hluckých novin seznamovat s novinkami ve městě, nebo poznávat stará místa i tradice Hluku.

Za uplynulé tři měsíce se v Hluku uskutečnilo mnoho akcí, o kterých vás chceme informovat. Jako první se můžete seznámit s výsledky geofyzikálního průzkumu u kostela a na tvrzi. Velmi silným měsícem na současné a historické události byl kvě-

ten. Nejen, že je to čas lásky, měsíc, kdy slavíme svátek práce, ale především si připomínáme osvobození naší vlasti. Přinášíme vám proto krátký příběh rodáka, který se účastnil Pražského povstání. Rovněž zavzpomínáme na časy, kdy se chodívalo pěšky na poutě. Pokud vás zajímá sport, dozvíte se, jak se před třiceti lety zrodil aerobik v Hluku, ale také jakých úspěchů dosáhli hluckí florbalisti.

Před námi jsou prázdniny a doba dovolených. Přeji vám krásné léto vyplněné odpočinkem a výlety za poznáním.

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

17. 6.	ZUŠ - koncert žáků a absolventů	18.00	tvrz
21. 6.	Den hudby	17.00	park u tvrze
22. 6.	Folklorní podvečer	18.00	park u tvrze
22. 6.	Poutní cesta Tibetem	20.00	park u tvrze
25. - 26. 6.	6. Letní olympiáda dětí a mládeže ČR (soutěže ve stolním tenisu)		sportovní hala
28. 6.	Letní kino I.	20.00	park u tvrze
5. 7.	Letní kino II.	20.00	park u tvrze
12. - 14. 7.	Rybářské závody		přehrada Hluk
13. - 14. 7.	9. ročník florbalového turnaje „Slovácký pohár 2013“		sportovní hala
19. 7.	Letní kino III.	20.00	park u tvrze
2. 8.	Letní kino IV.	20.00	park u tvrze
9. - 11. 8.	Svatovavřínecké hody a 42. Slovácký festival dechových hudeb		
16. 8.	Letní kino V.	20.00	park u tvrze
18. - 19. 8.	22. ročník mládežnického mezinárodního turnaje ve stolním tenisu „Satelit 2013“		sportovní hala
30. 8.	Letní kino VI.	20.00	park u tvrze
31. 8.	Z pohádky do pohádky	14.00	start od tvrze
22. 9.	Výstava ovoce a zeleniny		tvrz
26. 10.	Moravská filharmonie Olomouc s dirigentem Stanislavem Vavřínkem, houslový virtuos Václav Hudeček a mexický tenorista Rafael Alvaréz		sportovní hala

Z jednání zastupitelstva

Odkup vlastnických podílů pěstitelské pálenice

Zastupitelstvo města schválilo odkup vlastnických podílů pěstitelské pálenice za cenu odhadní.

Pěstitelskou pálenici vlastní 38 majitelů, které město Hluk oslovilo a požádalo o souhlas s prodejem jejich podílu. Do jednání zastupitelstva udělilo písemný souhlas 19 majitelů, poté odkup přislíbilo dalších pět majitelů. Dle znaleckého posudku je odkup stanoven na základě odhadní ceny na 253.660,- Kč, které budou hrazeny z rozpočtu města.

Financování sportovní haly a Smlouva o dílo

Zastupitelstvo města schválilo Smlouvu o dílo č. 319-013 na „Energeticky úsporná opatření sportovní hala Hluk“ s Pozemním stavitelstvím Zlín a.s.

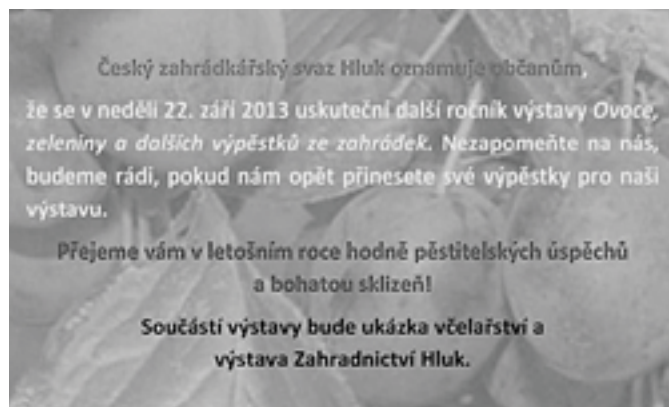
Ve smlouvě jsou aktualizované termíny: předání staveniště od 29. 4. 2013, dokončení celého díla do 30. 6. 2014, záruka na stavební práce 5 let, cena díla 29.586.134,- Kč.

Zastupitelstvo města schválilo financování energeticky úsporných opatření na sportovní hale z rozpočtu města následovně:

- v roce 2013 – 4.800.000,- Kč z rozpočtu města
- v roce 2014 – 7.000.000,- Kč z rozpočtu města

Digitalizace kina

Na digitalizaci kina byla vybrána nabídka od firmy KINO-SERVIS Zlín zahrnující potřebnou techniku bez plátna, vše za 260.379,- Kč bez DPH. S novou technikou a přechodem na režim E-Cinema se může v kině dále nejen promítat, ale mohou se zde pořádat přednášky a besedy.

Závlahový systém na koupališti

Rada města schválila vybudování automatického závlahového systému, který byl v průběhu dubna zprovozněn. Na závlahy se využije užitková voda a tím se ušetří za stočné.

Doplnění dětského hřiště u staré základní školy

Hřiště, které si získává stále větší oblibu, bylo doplněno o tři hrací prvky: lavicový set, královský kočár a kolotoč Čamrda od firmy Tomovy parky.

Elektronická aukce na elektrickou energii a zemní plyn pro domácnosti

Vedení města oslovila ostravská firma Admia Consult s.r.o. s nabídkou zorganizování elektronické aukce na elektrickou energii a zemní plyn pro domácnosti. Účast na elektronické aukci se může blížit až k 10 % úsporám.

Foto: Štěpán Mitáček

Poděkování včelařům

Vedení Města Hluk děkuje hluckým včelařům za výsadbu dvaceti ovocných stromů na sběrném dvoře.

Městský web – virtuální realita

Živé, aktuální, informacemi nabitě, takové jsou webové stránky města Hluk, které v průběhu dvou měsíců prošly zásadní rekonstrukcí. Původní web duplikoval mnohé oddíly i sdělení, některé rubriky a informace scházely, jiné se nacházely na místech, kde by je uživatelé nehledali. Na některé nedostatky městského webu poukazovalo mnoho lidí, veřejně je kritizoval pouze Karel Bojko, který se také jejich úpravy, po schválení radou města, ujal.

Spolu s místostarostou Davidem Hájkem strávili desítky hodin, aby vytvořili optimální strukturu webu, jež by odpovídala potřebám města, obyvatelům Hluku i jeho návštěvníkům.

Od března mohl pravidelný návštěvník webových stránek sledovat jejich denní proměnu; každý den mizely staré rubriky a nové vznikaly. Karel Bojko začal web doplňovat

nejen o texty (obsáhla historie kostela, popis hluckého kroje...), ale také fotografie a filmové dokumenty. Informace na web vložené jsou často prolinkovány na doplňující údaje a zajímavosti. Poté, co nový správce webu zvýšil jeho informační hodnotu, také částečně změnil grafickou podobu. Statická fotografie byla nahrazena deseti pohledy na Hluk a život v něm. Deset fotografií avizuje jakýsi rozcestník pro deset hlavních oblastí. Nelze vyjmenovat vše (je dobré zkusit si rubriky prohlédnout), za zmínku však stojí přehledný výpis všech kulturních akcí pořádaných v Hluku v letošním roce včetně archivu akcí od roku 2008. Nově vznikla rubrika pro památky a farnost. Pokud budete hledat kontakt na vedoucí hluckých spolků a souborů, také tyto informace zde naleznete.

Současná grafická podoba webu je

konečná, průběžně se bude ještě doplňovat a ladit obsah. Toto je zároveň výzva pro ty z vás, kteří na stránkách postrádáte nějaké informace související s městem Hluk, abyste dali podnět na jejich doplnění.

Bude-li se úprava a údržba městského webu rozvíjet v nastoleném duchu i tempu, může se město v příštím roce přihlásit do soutěže O zlatý erb, neboť v současné době má k dobremu umístění slušně nakročeno.

V naší republice se obecně nenosí někoho chválit, myslím si však, že nový správce webu si pochvalu zasluhuje. Více než slova díky a chvály jej může těšit pohled do statistiky. Městský web denně navštíví téměř pět set lidí, od 25. března jej využilo přes třicet tisíc uživatelů.

Iveta Mátllová

Klebetnice a Ženičky připravují nové CD

Přes veškeré příjemné a milé „překážky“ (kojení, těhotenství apod.), typické pro ženský kolektiv, se Ženičky a Klebetnice pustily do nahrávání dalšího, v pořadí druhého CD. Mělo by vyjít na podzim tohoto roku. Jak se bude jmenovat, to se nechte překvapit.

Na rozdíl od prvního CD „Už sa ně to stalo“, kde byla pouze jedna orchestrální (nezpívaná) úprava, na tomto CD budou orchestrální skladby hned čtyři. Zvuk muziky posílí asi ve čtyřech číslech violoncellistka a kamarádka Hana Škarpová.

Autorem většiny hudebních úprav je cimbalistka Marcela Trtková a také kolektiv CM Ženičky.

Klebetnice budou na CD zpívat písně z Hluku, Slavkova, Súchova, Komně, ale také třeba ze slovenské Dolní Súče. Některé z hluckých písní nám poradila paní A. Štefaníková. Součástí tohoto CD bude i hlucké mluvené slovo v podání paní Jiřiny Šuránkové.

Držme Ženičkám a Klebetnicím palce, ať vše dotáhnou do zdárného konce!

HaM

Georadar

Je podmracené ráno 8. května 2013. Tři chlapi se potkávají na smluveném místě u parkoviště před kostelem. Jeden se po dlouhé cestě až z Košic chvíli protahuje, aby přerovnal ztuhlé údy po několikahodinové cestě. Bude nejdůležitější postavou dnešního setkání. Tito muži se už půl roku domlouvají a čekají na vhodné počasí, aby uskutečnili měření, jež by pomohlo potvrdit anebo vyvrátit legendy tradované mezi Hlučany o podzemních chodbách, kterými měli v minulosti při obléhání tvrze unikat bojovníci až na Kaštanec anebo až do Lipova. Od měření si také slibují znovuoživení starého sklepa.

Výzva k napsání článku

Ve chvíli, kdy jsme se objevili na nádvoří hlucké tvrze, vychází knihovnice Marie Plačková. „Miro, doufám, že napíšeš zprávu do Hluckých novin, mohlo by to zajímat i další Hlučany.“ Plním slib jí daný, protože i já si myslím, že se může najít mezi námi spousta dalších nadšenců nakažených zvědavostí, co se vlastně v hluckém podzemí kdysi v minulosti dělo.

Rozhovor s Radkem

A kde jsem se u měření nachomýtl já? Chtěla tomu náhoda. Při jednom rozhovoru mně Radek Salanci, muž znalý hlucké historie, pravil: „Pod chodníkem do kostela je středověký sklep o velikosti asi 6 x 30 metrů.“ Ano, většinu Hlučanů tato informace určitě překvapuje stejně jako mě. Tenkrát jsem Radka nevěřičně poslouchal, ale on mluvil zcela vážně, a navíc vyslovil myšlenku, se kterou si pohrává už několik let: otevřít sklep, vstoupit do prostoru, o kterých mnoho lidí neví a které snad navštívili naposledy naši dědové v roce 1931, kdy jej náhodně objevili při opravě schodů před kostelem.

Otazníky

Proč si dal někdo takovou práci a vystavěl v těchto místech tak velký sklep? Schovávali se v něm snad naši předkové při masakrech bočkajovců, Turků a kuruců či jiných vojsk procházejících naším městem? Je pravda, že má sklep další propojovací chodby nejen na faru, ale i do kostela? Proč tenkrát naši dědové vchod tak rychle, jak na něj narazili, zase zasypali? Proč o tom nedělali zápis anebo zakres? Měl snad zůstat utajen? Nebyla snad tvrz dostatečným úkrytem? Anebo se na tvrzi mohla skrýt jen vyvolená skupina, a tak si jiní budovali další úkryty? Je možné, že sloužil jen k uskladnění potravin nebo vína? Otázek je plno, jak na ně odpovédět?

Dohoda

Poprosil jsem Radka, zda bych mu mohl být nápomocen při realizaci jeho vizionářského skutku, neprotestoval, a tak jsme se domluvili. Oznámili jsme ještě záměr Davidu Hájkovi, který bez připomínek souhlasil a pomáhal nám sehnat plány podzemních inženýrských sítí, které by mohly ovlivnit měření. A také se účastnil samotného měření.

Sklep u kostela

Nejdříve jsme museli zjistit, kde se vůbec nachází. Radkovy informace byly celkem obsažné i přesné, ale kopat sondy je namáhavé a mnohdy málo účelné. Věděli jsme, že existuje metoda nedestruktivního měření, a tak bylo třeba vybrat vhodnou firmu. Nejdříve jsme pátrali na internetu, ale není snadné určit podle www stránek kvalitu a zkušenost. Někdy je prostě štěstí nakloněno, a tak se opět při řeči podařilo kontaktovat pana Terrayho ze Slovenska člověka, který dlouhodobě provádí nejen měření, ale je také fanda do jeskyňářství. Pan Terray se ukázal jako velmi dobrá volba. Vykonával ochotně i práce dopředu nedomluvené a ze svých zkušeností nám pomáhal najít nejlepší místa pro měření. Ono těch správně vybavených firem není moc. Na Slovensku vlastně jen jediná, která vlastní přístroje schopné zmapovat podloží až do hloubky 15 m. Zaměřování probíhalo ve dvou fázích. Nejdříve jsme měřili menším radarem s dosahem do hloubky 3,5 metru. Sklep jsme sice zachytili, ale bylo zřejmé, že pro pořádné zaměření bude nutné použít velký měřák. Pan Terray navrhl, že nám tím menším projede ještě interiér kostela, ale ani tam jsme žádnou novou dutinu nenašli. Následné měření silnějším radarem prokázalo jednoznačně přítomnost velkého klenutého sklepa pod chodníkem, dokonce nám ozna-

čil zasypané místo, ze kterého zřejmě naši dědové sklep navštívili. Abychom tak mohli učinit také my, potřebujeme v dnešní době povolení archeologů. Radek Salanci již dal podnět k úřednímu jednání s archeology. Podaří-li se zajistit archeologický výzkum, bude možné zjistit velikost i členitost sklepa, třeba průzkum odkryje i jinou utajovanou zajímavost?!

Podzemí u tvrze

Opět jsme použili nejprve malý radar. Je na kolečkách a vypadá podobně jako malá sekačka na trávu. Výsledky byly pro nás překvapující. Při měření na nádvoří byla zaměřena zasypaná studna. Pro zvědavé ještě dnes je její poloha označena zeleným sprejem na kamenné dlažbě. Pod obřadní síní pan Terray zaměřil další zdívo, pravděpodobně neslo kdysi klenbu sklepa, jenž byl při dalších rekonstrukcích zasypán. Mohla snad vést z tohoto sklepa chodba? To se nám nepodařilo potvrdit. Ani venkovní velký radar nedokázal při průzkumu kolem tvrze zaznamenat stopy po tunelu.

Ale naopak, z druhé strany jsme tedy v blízkosti dřevěného podlaží zaznamenali anomálie, které nasvědčují tomu, že přece jenom tajná chodba do tvrze existovala, vedla však opačným směrem, než vypráví legendy.

Pro ty, kteří jsou ještě pořád zvědaví a chtěli by vidět fotky a celou zprávu z měření, bude uložena na webových stránkách www.penkuvstatek.cz.

Mimochodem, Penkův statek jsme neproměřovali. Na dvoře i v budovách je stále nepořádek, a tak by měření nemělo velký význam. Navíc se ze zčernalých mračen, plynoucích směrem od Antoničky, začaly spouštět provázky drobného hustého deště. Byl to zásah osudu, který nám nedovolil provést průzkum statku ledabyle? Všechny skutky mají zřejmě svůj čas. Snad příště.

Co se ještě skrývá v hlubinách hlucké země?

Ani po ukončení měření nebyla naše zvědavost uspokojena. Otazníky se nedokázaly úplně narovnat, naopak objevily se další. Co se skrývá v zasypané studni tvrze? Pan Terray říkal, že taková studna může být pro archeology hotový ráj. Nebylo by pěkné studnu vyčistit a obnovit, aby vydala svá tajemství a zpestřila nádvoří? Osobně vím ještě o dalších dvou starých studnách. Jednu mi popsala paní Ivana Dufková, vnučka pana Penka, když jsem jí navštívil v souvislosti s pátráním po historii Penkova statku. Děkuji Vám, milá paní Dufková, touto cestou za vřelé přivítání a smysluplné posezení. Studna by se měla nacházet v blízkosti bývalé sýpky. Další zajímavá studna, Hlučanům všeobecně známá, byla zasypaná při výstavbě komunálu. Říkali jí Drábova, podle ústního podání měla být téměř nevyčerpatelná a vodu prý měla nejlepší v obci. Určitě je v Hluku ještě mnoho dalších podzemních staveb, o kterých naši dědové vyprávěli. Nebylo by zajímavé je zmapovat? Zná snad někdo z vás nějakou zajímavou legendu? Ale to je už další kapitola, na všechno nestačíme. Nechce se někdo přidat?

Miroslav Šuránek

Čtenářům Hluckých novin předkládáme plný text závěru ze zprávy Ing. Miroslava Terrayho:

Záver

Georadarový prieskum v meste Hluk potvrdil existenciu sklepa pod chodníkom vedúcim od hlavnej ulice ku Kostolu sv.Vavrinca. Priebeh sklepného priestoru sme neurčili jenoznacne z objektívnych dôvodov, môžeme však vylúčiť jeho súbežný priebeh s chodníkom. Pre overenie situácie sme doporučili vrtnú sondáž s videoinšpekciou. V exteriéri Hluckej tvrze sme zamerali súvislú hlbokú anomáliu, ktorá môže byť hľadanou podzemnou chodbou. Vzhľadom k ďalším skutočnostiam, ktoré boli popísané v správe predpokladáme, že toto dielo je žiaľ v štádiu samovolnej deštrukcie. Jeho otváranie zrejme neprinesie žiaden praktický úžitok.

Zaujímavé a stopercentné sú výsledky merania interiéru Hluckej tvrze. Určite môžu pomôcť pri ďalšom stavebno-historickom prieskume tvrze a v konečnom dôsledku pripieť ku poznaniu histórie tejto vzácnej stredovekej fortifikácie. Meranie sa uskutočnilo na základe iniciatívy a finančnej podpory pána Šuránka, za čo mu úprimne dakujem. Dúfam, že nami predkladaná

správa pomôže nadšencom pre zachovanie histórie mesta Hluk v ďalšej práci a výskume. Výsledky georadarového průzkumu části Hluku

Celou zprávu si můžete přečíst na webových stránkách: <http://www.penkovstatek.cz/mereni-georadarem/>

Foto: Štěpán Mitáček
a Michaela Beníčková

Fotozprávy

Malované vajíčko na červené šňůrce

Velkou oblibu si získává velikonoční odpoledne pro malé i velké na památkových domcích – ani letos tomu nebylo jinak. I přes studené počasí si zájemci zdobili perníky, pletli žily, malovali vajíčka různými technikami, a také měli možnost vidět, jak se zdobí beránci.

Foto: J. Dohnal

Křížová cesta s živými obrazy

Protože doba postní je dobou, kdy si věřící připomínají poslední chvíle života Ježíše Krista prostřednictvím rozjímání u křížových cest, i hlucká mládež se už klasicky ujala vedení křížové cesty na květnou neděli, která letos připadla na 24. března. Abychom jejím účastníkům přiblížili atmosféru co možná nejvíce, pojali jsme ji netradičně – na chvíli jsme se převtěli do postav z Nového zákona a pomocí živých obrazů doprovázených komentářem jsme se společně mohli přenést do Jeruzaléma a představovat si, jak to možná mohlo probíhat.

I když bylo původně plánováno, že tato křížová cesta bude probíhat formou putování po Hluku, vzhledem k velmi nízkým teplotám se přesunula do chrámu sv. Vavřince. Věříme však, že tato změna přítomným zážitek nijak nezmenšila, ba jej právě naopak prostředí kostela jen umocnilo.

Text a foto: Lukáš Baroň

Velikonoční zpívání v charitním domě

Již se stalo tradicí, že hlucká schola a mládež o Vánocích koleduje na Charitním domě v Hluku. Letos poprvé se tato tradice rozšířila také na velikonoční zpívání. V počtu deseti lidí jsme prošli postupně všechny byty v charitním domě.

Většina obyvatelů otevřela a zaposlouchala se do krásných písní doprovázené hraním na kytaru. Nechybělo ani přání k Velikonocům, které bylo doprovázeno předáním papírových přáníček jako vzpomínka na dnešní zpívání.

Text a foto: Lukáš Baroň

Košť slivovice

Za netradičního počasí (padal sníh a byla velká chumelenice) uspořádal o velikonoční neděli Mužský sbor tradiční košť slivovice. V příjemném prostředí hlucké tvrze, za zvuku Cimbálové muziky Šefranica, bylo hodnoceno 411 vzorků pálenek. Z 332 vzorků slivovic se stal vítězem Hlučan František Dufka, druhou nejlepší slivovici měl Zdeněk Křivák z Ostrožské Lhoty a třetí místo obsadil Václav Popelka z Prahy. Mezi vzorky byly také jedny žaludeční kapky a 78 vzorků ostatních destilátů. V kategorii ostatních destilátů si diplom za nejlepší meruňkovici odnesl Hlučan Michal Kottačka a nejlepší hruškovici vypálil Kunovjan František Sadílek.

Foto: Štěpán Mitáček

Dětský krojový ples

O tom, že krojový ples nebývá výsadou pouze dospělých, jsme se mohli přesvědčit v sobotu 6. dubna. Vedoucí dětských folklorních souborů, Kateřina Říhová a Jana Mahdalová, uspořádaly, za podpory Města Hluk, dětský krojový ples.

Součástí plesu byla přehlídka hluckých dětských krojů, moderovaná Ludmilou Hrdinovou. Děti předvedly kroje všední i sváteční, užívané dle věku od batolat až po dospívání; děvčata předvedla také zimní variantu krojů.

Pozvání na ples přijal Dětský folklorní kroužek města Modřice, jehož jednou z vedoucích je hlucká rodačka Ivana Četlová (roz. Ondrušková). Modřické děti zatančily krátké pásmo, poté se společně s hluckými dětmi naučily tanec „Kovář kuje...”

Nechyběla ani bohatá tombola, která potěšila nejednoho výherce. Dětem k tanci vyhrála nově vznikající cimbálová muzika při ZUŠ Hluk.

Už bude máj

Celý rok cvičí, zkouší, trénují, ale především se baví, protože je to baví. Ano, mluvíme o dětech, které navštěvují hlucký Dům dětí a mládeže. Své dovednosti a um pak veřejnosti předvádějí každý rok v pořadu Už bude máj. Letošní přehlídka činnosti Domu dětí se zúčastnilo na 180 vystupujících a přihlíželo jí více jak 700 návštěvníků.

Stavjání mája a rej čarodějnic

Zatímco na prostranství u koupaliště jezdci královské družiny z roku 2011 spolu s dalšími dobrovolníky pomalu stavěli máj, o kousíček dál si mohly hlucké děti zasoutěžit s čarodějnicemi (převlečenými členkami loutkového divadla Emil a jejich kamarádkami). Po skoku v pytli, letu na metli a jiných dovednostech získaly děti čarodějnický letecký průkaz a malou sladkost.

Foto: Štěpán Mitáček, Text IMat

Krojový moravský ples v Praze, který se uskutečnil v Národním domě na Smíchově

Pozvání na tento krojový ples bylo zasláno na Městský úřad do Hluku. Vedení města toto oslovení přijalo a místostarosta David Hájek začal akci organizovat. Před hluckou tvrzí byl dne 23. 2. 2013 přistaven autobus pana Pavla Habarty, který velmi spolehlivě řídil pan František Kuchař. Nastoupil celý mužský sbor a mladí příznivci folklóru. V 10:30 odjíždíme s dobrou náladou na cestu ku Praze. Zajiždíme pro cimbálovou muziku Libora Supu, která cestovala spolu s námi. Počasí zrovna v tento den nebylo příznivé pro velké cestování. Sněhová kalamita nedovolila rychlou jízdu, stání na dálnici pro dopravní nehodu zpozdila náš plánovaný příjezd do Prahy. I přes nepřízeň počasí jsme šťastně přijeli do cíle našeho putování. Po vystoupení z autobusu odcházíme do Národního domu, kde jsme byli mile přivítáni organizátory. Byla nám dána k dispozici velká místnost jako šatna na převlečení do krojů a zároveň ke společnému stolování. Na stole nechyběly hlucké vdolečky, vínko z našich vinogradů a dobrá slivovička.

Prostorné chodby posloužily ke zkoušce před vystoupením. Jaké překvapení, mezi krojovanými muži se objevil náš novinář, pan Radek Bartoníček. Nemohl si odříct tuto velkolepou akci a vlakem přijel na místo, kde se koná ples. Pořizuje mnoho filmových záběrů a reportáží s pořadateli, kteří se ujali řízení této překrásné akce.

Hlavní organizátor pan Říha, rodák z Huštěnovic, žijící v Praze a hlavní organizátor se velmi pečlivě staral o své krajany. Vystoupení všech souborů, které se zúčastnily plesu, je velká přehlídka našich krojů z krásné Moravy. Velké slavnostní defilé všech zúčastněných bylo hřebem celého pořadu. Následoval program, v němž se každá oblast prezentovala svým vystoupením. Mužský soubor z Hluku vystoupil v plné parádě nádherných krojů, jejich barevnost předčila i Podlužáky. Ohodnocení se jim dostalo i za pěkné zazpívání písní, nechyběly ani hlucké. Zábava se nesla v srdečné atmosféře. K tanci hrála dechová hudba a cimbálové muziky. Jako vše má svůj začátek i konec, tak tomu bylo i oné zmíněné noci. Rozloučení s organizátory a přáteli a pomalu se připravujeme na odjezd. Nasedáme do autobusu. Tentokrát cesta domů byla podstatně daleko lepší, k dobré náladě nám vyhrávali Horňáci a tak se zpívalo. Pro čas na spaní nebyla příležitost, a tak cesta rychle ubíhala. Po rozvezení muziky po horňáckých kotářech přijíždíme do našeho rodného Hluku.

Děkujeme panu Kuchařovi a panu Habartovi za bezpečnou jízdu. Velké poděkování patří našemu organizátorovi panu Davidu Hájkovi.

Emilie Morozová

Vzpomínka na Moravský krojový ples v Obecním domě

Psal se rok 1975. Plně obsazený dálkový autobus Spartaku Hluk, který bezpečně řídil, pan Stanislav Mihal, odváží do Prahy příznivce, kteří rádi oblékají kroje. Ples se konal v Obecním domě, ale šatny byly na Poříčí v tělocvičně ČSTV. Po převlečení do krojů včetně šoféra jsme procházeli Prahou. S velkým zájmem a úžasem nás pozdravují Pražané a obdivují na naše krásné hlucké kroje. Paní Květa Pištková šla v plné kráse i s čepením na hlavě.

Na sále jsme byli přijati panem Hanákem, rodákem z Blatnice, a panem Somrem ze Bzence, žijícími v Praze. Z přízně ke všem rodákům z moravského Slovácka nás přišli pozdravit manželé Dana a Emil Zátokovi (pro náš všechny nezapomenutelný zážitek.) Pohoštění dobrým vín-

kem a hluckými vdolečky, o které byl velký zájem, jistě není překvapením.

Převážná část účastníků byli tanečníci a zpěváci z mužského sboru, tehdy mladí fešni šohajové. Druhý rok se jelo zase a to se sousedními účastníky z Ostrožské Lhoty. Třetí rok to byli zase krojovaní z Dolního Němčí pod vedením Marie Ježkové.

Příběh, co napsal život: Na jednom z těchto plesů došlo k seznámení, až k osudnému manželství. Toto šťastné manželství vydrželo až do dnešních dnů. Jedná se o paní Zdenku Libosvárovu, která spolu s manželem nechybí na žádném z těchto moravských plesů.

Emilie Morozová

Pochod okolo Hlubočku

je název akce, kterou letos už po desáté, vždy třetí sobotu v březnu, pořádá turistický oddíl SK Míkovice.

Hlavním organizátorem je hlucký rodák, nyní velký míkovský patriot, Luboš Ovsík. Setkali jsme se s ním při silvestrovském výšlapu na Velkou Javořinu. Pozval nás na „Pochod okolo Hlubočku“ a navrhl možnost uspořádat start pochodu i z Hluku tak, aby se turisté z obou obcí setkali v Hlubočku u Hlucské boudy při táboráku. Nápad se nám zamlouval. Počátkem března jsme vyvěsili po Hluku plakáty a nechali akci vyhlásit místním rozhlasem.

Třetí sobota v březnu byl den jako malovaný. Krásný, slunečný, s mírným mrazíkem. Na start pochodu, k hluckému kostelu, přišlo 14 turistů (v Míkovicih se zaregistrovalo 217 turistů). S konstatováním, že to mohlo být i hor-

ší a nějak se začít musí, jsme se vydali na cestu.

Po červené značce přes Kopeček na Činčavu podél potoka k Prašnicím, pak nahoru k lesu a lesem k Hlucské boudě. Tam nám už vyhlížel Luboš Ovsík. Po přivítání nám věnoval DVD, které k tomuto jubilejnímu 10. ročníku vytvořil. Zajímavě v něm představuje obec Míkovice, její historii i současnost, následují záznamy z jednotlivých ročníků Pochodu okolo Hlubočku, seznámení se zajímavými místy v Hlubočku a s tím, jak vznikl nápad pořádat tuto akci, kdo byli hlavní zakladatelé, kdy došlo k oficiálnímu otevření nově značeného okruhu.

Asi po hodinovém odpočinku u boudy, kde se povídalo, opékalo, probíhaly košty slivovice, jsme pokračovali po modré značce k vrcholu Hlubočku (351 m). Odtud už

naše skupina nešla dál do Míkovic, kam nás Míkovjané zvali na guláš a taneček, ale vrátili jsme se po červené značce přes Chrástě, Vinné hůry (kde je pod vinohrady pěkné posezení u opraveného želez-

ného kříže) a Žabince do Hluku.

Námi projitá trasa měřila necelých 10 km. Celková délka pochodu Hluk – Míkovice – Hluk je 17 km.

Domů jsme přišli s pocitem velmi příjemně prožitého dne a rádi bychom si to za rok zase zopakovali. Pokud se budete chtít přidat, tak si pamatujte: příští rok – třetí sobotu v březnu.

Za ročník 1948

Marie Kolísková

Obnova stavění máje

V letošním májovém období byl kulturní život města po dlouhé době obohacen o znovu obnovenou tradici stavění a kácení máje. Několik desetiletí bylo stavění máje výsadou odvedenců, se zánikem povinné vojenské služby zanikla postupně tradice stavění „ústřední“ májky. Pokud v Hluku v posledních letech vyčníval vysoký máj, dělo se tak individuálně: májku si postavila třeba skupinka sousedů v ulici, která při kytáře a táboráku utužovala sousedské vztahy, jindy zase parta známých pro své děti, nebo také skupinka mládežníků, kteří se chtěli pobavit. Nechyběly a nechybí v Hluku ani májky rodinné.

V minulosti stávala obecní či odvedenecká májka třeba na náměstí naproti obecní hospodě, v sedmdesátých letech si odvedenci máj stavěli před tvrzí, v osmdesátých letech se místa střídala. Pověstný máj, spojený se zábavou a veselím, stavěli v sedmdesátých letech v Klebetově. Průběh stavění „klebetovského máje“ je zdokumentován amatérským filmem, jenž Hlučané znají pod názvem „Klebetovské becírky“. Tento dokument představuje dva ročníky stavění máje na rozhraní Klebetova a Rajčovně.

V osmdesátých a devadesátých letech stávala nejvýraznější májka na dolním konci „U Šurvajzového“ (dnešní dětské hřiště). Původně individuální stavění máje několika kamarádů se rozvinulo ve vyhledávanou společenskou

akci. Poté, co chlapi postavili máj (někdy zcela ručně, jindy za pomoci jeřábu), rozpoutalo se lidové veselí při táboráku a muzice, kde nechyběly špekáčky, grilované makrely, žlutá sodovka... Myslím, že na tuto společenskou událost vzpomíná mnoho lidí. Byla to krásná doba, kdy se lidé chtěli a uměli bavit, oproti dnešku, kdy chce být většina lidí bavena.

Právě úcta k tradicím a chuť setkat se a popovídat si přiměla Miroslava Šuránka a Davida Hájka k tomu, aby oslovili jezdce jízdy králů 2011. Devět z nich bylo nápadem nadšeno a přislíbilo pomoc. Tak se poslední dubnový den podařilo, za pomoci dalších dobrovolníků z řad veřejnosti a hluckých hasičů, postavit máj s vlajkou Hluku a půllitrem slivovice. Na odbornost a bezpečnost dohlížel Josef Pospíšek, který má dlouholeté zkušenosti se stavěním máje. Stejně jako za starých časů večer vyhrávala cimbálová muzika, lidé potkávali staré známé, bavili se, zpívali...

Na obnovu tradice kácení máje si musíme ještě počkat. Pro nepříznivé počasí bylo veřejné kácení odloženo. V noci z 31. května na 1. června byl máj zkácen anonymně. Raní kolemjdoucí jej našli v potoce bez praporu a půllitru. Uříznutý „pahýl“ tak nechává prostor pro vzpomínání na tradiční kácení máje i vzpomínání na podřezávání májů s nádechem rivalů a sousedského škádlení.

Iveta Mátlová

Zdravíme všechny milovníky koček a jiných zvířat...

Hlucký kocour Oliver se stal nejkrásnějším kocourem ve své třídě na MVK v Uherském Hradišti

Při příležitosti konání 5. a 6. mezinárodní výstavy koček v Uh. Hradišti bychom Vám rádi představili naši malou chovatelskou stanici Babí hora (www.babihora.cz), která sídlí v Hluku.

Historie této stanice začala už kdysi dávno, když jsme si pořídili perskou kočičku Rominku. Ta s námi žila 13 let jako nejmilejší člen domácnosti. S jejím odchodem jsme se nemohli vyrovnat, a tak začala naše kočičí chovatelská vášeň.

Od britské lilové kočičky Sáry, která byla jakousi zakladatelkou naší stanice, jsem se přes Ondru, Filipa, Grace, Olivera a Ginu dostal k naší poslední kočičce Berenice. Máme kočičky britské lilové, krémové, černé stříbřitě mramorované – whiskas a kocoura colorpointa. Potřebám kočiček bylo samozřejmě nutné přizpůsobit celý dům, a tak jsou pokoje zaplněny nejrůznějšími škrabadly, prolézačkami a hračkami.

S některými kočičkami jezdíme pravidelně na MVK po celé ČR, na Slovensko, do Polska a do Rakouska. Olivera a Gina jsou již mezinárodními Grandinterchampiony, Berenika je mezinárodní Interchampion a Ondra s Grace jsou Championy.

S naším Oliverem máme vždy velký úspěch, pravidelně se dostává do nominace o nejlepší kočku výstavy.

V neděli 25. března jsme ale dosáhli něčeho naprosto úžasného – pro chovatele největšího ocenění jeho péče a snahy. Oliver získal titul BIS (Best in Show), stal se totiž nejkrásnějším kocourem ve své třídě. Za potlesku celé sportovní haly v Uh. Hradišti jsme si s Oliverem převzali pohár, kokardu a blahopřání všech posuzovatelů a přihlížejících.

Naše chovatelská stanice nemá ale úspěchy jen na výstavách, největší odměnou pro každého chovatele je povedený vrh koťátek. Nám se podařilo již šest krásných vrhů

a některá koťátka odjela k chovatelům do Švýcarska, Ruska a Rakouska.

Z tohoto máme největší radost.

Pro více informací se podívejte, prosím, na naše webové stránky: www.babihora.cz.

Marie Bačová

Hlucké mažoretky na soutěžích

Od prvních květnových dnů jste mohli vidat skupinky hluckých mažoretek pochodujících na prostranství před koupalištěm, jež se pro ně stalo zkoušecí a cvičební plochou. Děvčata tu pod vedením Petry Prajzové „dopilovávala“ sestavy pro oblastní kolo mažoretek – Národní šampionát mažoretek ČR.

Postupové soutěže v letošním roce nepřálo počasí, proto se zahájení, i všechna vystoupení konala ve sportovní hale, která doslova praskala ve švech. Aby ne, soutěžilo 20 mažoretkových skupin – 387 dětí ve věku od 5 do 12 let v pěti věkových kategoriích.

Hlucké mažoretky vyslaly do soutěže tři skupiny, kterým se na domácí půdě velmi dařilo. Všechny tři týmy se umístily ve své kategorii na prvním místě:

Včeličky – v ktg. Minimažoretek (1. ze dvou skupin)

Hlučanky – v ktg. Děti mladších (1. ze šesti skupin)

Minimazlíci – v ktg. Děti starších (1. z osmi skupin)

Do Zemského finále, které proběhlo 25.–26. 5. 2013 v Hranicích na Moravě postoupily Hlučanky a Minimazlíci. Děvčata podala na mistrovství Moravy a Slezska znamenité výkony. Hlučanky se v kategorii mladších dětí staly mistryňmi Moravy a Slezska (1. z 8 skupin). Minimazlíci dokázaly obsadit třetí místo z deseti soutěžících skupin a staly se 2. vicemistryňmi Moravy a Slezska. Obě skupiny zaslouženě postupují do finále ČR, které se uskuteční 14.–16. června v Poděbradech. Ve středočeském městě budou soutěžit také Mazlíci, nejstarší skupina, v disciplíně Exhibition Corps.

Hlucké mažoretky se mohou pochlubit také velmi talentovanými a šikovnými sólistkami i dui. Ve dnech 18.–19. 5. se uskutečnilo v Ronově nad Doubravou Mistrovství ČR só

Minimazlíci

a dui, kde Hluk reprezentovaly hlucké mažoretky – všechny mistryně Moravy a Slezska ve svých kategoriích. Všechna děvčata se umístila na skvělých příčkách:

Solo ktg. Děti – Pavlína Pučíková skončila na 4. místě

Solo ktg. Junior – Aneta Ševčíková je vicemistryňi ČR

Solo ktg. Senior – Klára Nováková je mistryňi ČR

Duo ktg. Junior mladší – Tereza Dostálová a Michaela Marková – mistryně ČR

Duo ktg. Senior – Michaela Jančová a Vendula Marková – 2. vicemistryně ČR

Děvčatům a jejich trenérce gratulujeme za významnou reprezentaci města a přejeme mnoho úspěchů nejen v dalších soutěžích.

Iveta Mátlová,

Foto: Štěpán Mitáček

Hlučanky

Včeličky

Aktuálně ze ZUŠ

Naše škola se pravidelně zapojuje do všech soutěží vyhlášených pro žáky ZUŠ.

Každoročně vyhlašuje MŠMT soutěž pro žáky hudebního oboru, v tříletých cyklech pro jednotlivé nástroje. Jeden z nejmladších hudebních nástrojů, na který ve škole vyučujeme, jsou elektronické klávesy (keyboard), nástroj, který vedle klavirového pojetí hry využívá elektroniku s možností programování a imitace zvuků, různých efektů, včetně doprovodu. Za poslední léta se zařadil mezi klasické hudební nástroje co do významu i využití, je v nabídce vzdělávacích programů ZUŠek, je také hojně využíván v interpretaci souborů i komornějších skupin hudebníků. Výuka v ZUŠ na tento nástroj byla od letošního roku upravena v souladu s tradičními nástroji v délce studia.

Máme bohaté zkušenosti s výukou hry na klávesy, což dokazují mimo jiné konfrontace žáků naší školy na soutěžích a přehlídkách. Vzpomenu přední umístění na několika ročnících krajské soutěžní přehlídky v Napajedlech (absolutní vítězství, včetně nejúspěšnějšího pedagoga). Letos byla soutěž žáků ZUŠ vyhlášena poprvé na celostátní úrovni. Mezi soutěžícími žáky, reprezentující naši školu, předvedla svůj soutěžní repertoár i desetiletá **Kamila Šimčíková**. Po suverénním vítězství v okresním kole konaném v Uherském Ostrohu, krajském kole v Kroměříži, soutěžila 26. dubna v ústředním kole, konaném v Brně. Do ústředního kola se sjelo z celé republiky 76 soutěžících žáků, pochopitelně

každý s touhou zvítězit. Odborná porota posuzovala vedle hudební stránky rovněž celkovou zdatnost a „obsahu“ nástroje a využití jeho možností. Kamila, která se věnuje tomuto nástroji teprve druhý rok, předvedla bezvadný suverénní výkon, za což jí porota udělila vynikající 2. místo.

Všichni jí moc gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy i města! Gratulace a dík patří rovněž jejímu pedagogovi Radovanu Říhovi.

František Říha

Hucký bombóz

Již pátý ročník přehlídky mladých cimbálových muzik, nazvaný HUCKÝ BOMBÓZ, se uskutečnil posledního dubna na hlucké tvrzi. Návštěvníci nadšeně děkovali potleskem za předvedené výkony mladých muzikantů a zpěváků. Přehlídku zahájila domácí muzika, která zkouší teprve necelý rok pod vedením Kateřiny Říhové, učitelky ZUŠ – představili se pásmem písní z Dolňacka v netradičním „čarodějnickém kroji“. Ze Strážnice dorazila cimbálkovka ZUŠ. Její vedoucí a učitel Jaroslav Cvek pro ně zpracoval typické písně ze Strážnicka. Malí muzikanti se ukázali mimo jiné jako výborní zpěváci, navazující na tradice zpěvnosti lidí tohoto regionu. Muzika Pramének, malá věkem, velká počtem (20

muzikantů), ale především výkonem se stala opravdovým bonbónkem přehlídky. Pod vedením učitele ZUŠ Radima Havlíčka udivuje posluchače brilantním výkonem muzikantů a zpěváků, nejinak tomu bylo i na této přehlídce. Je radostné sledovat, jak muzika vyzrává. Z Uherského Brodu přijela Olšavěnka, pracující pod Klubem kultury. Předvedla se vzorně sestaveným programem z oblasti Uherskobrodská a Kopanic. Roman Myšínský, který muziku vede, má bohaté zkušenosti, které přenáší do projevu Olšavěnky. Přehlídku ukončila Cimbálová muzika Šefranica, pracující pod vedením Františka Říhy na pobožce místní ZUŠ. Patří mezi nejzkušenější. Prezentovala se novým programem, výbornými hudebními i pěveckými výkony – vzpomenu zejména primáše, zpěváka Radima Vojtku a zpěvačky:

Lucii Rybníkárovou, Kateřinu Hrušíákovou a Markétu Kvasničkovou.

Přehlídku pořádala naše škola společně s městem Hluk, letos za partnerství Nadace SYNOT.

Kromě nadšených a spokojených diváků byl odměnou mladým muzikantům mlsný balíček – dvoukilový „bombóz“ plný sladkostí.

Tato přehlídka si již našla pevné místo nejen v kultuře města Hluku, ale i regionu. Prvních pět ročníků naznačilo jednoznačný zájem dětí a mládeže o lidovou píseň a muziku i to, že si s její interpretací vědí rady.

František Říha

Jaro v mateřské škole

Jaro letí, jaro letí, má zelená křídélka, sukničku má ze sněženek, na kloboučku motýlka...

Takhle si jásají a prozpěvují nejen děti a paní učitelky v mateřské škole, ale jistě i mnozí z vás. Jaro na sebe sice nechalo letos dlouho čekat, ale o to intenzivněji nám sluníčko pak začalo nakukovat do oken. Přesto si pojďme ještě trochu zavzpomínat na naše zážitky ze zimního období.

Také rok 2013 je v naší mateřské škole plný zážitků a dobrodružství. Letos nám jej pomohly v rolích Tří králů zahájit paní učitelky Marcela Šáchová, Ludmila Machalová a Bc. Marta Lekešová.

Dne 8. 1. jsme se s dětmi vydali na návštěvu místního kostela sv. Vavřínce, kde jsme si prohlédli překrásný betlém a zazpívali si několik koled.

S dětmi předškolního věku jsme 16. 1. zavítaly do základní školy. Zde si děti prohlédly prostředí, v němž již brzy budou trávit další léta školou povinná. Vyzkoušely si, jak se sedí ve školní lavici, prohlédly si učebnice a pomůcky svých kamarádů školáků a také si společně s nimi a s paní učitelkami zazpívaly. Na nás všechny tak dýchlá „školácká“ atmosféra, která jistě pomohla spolu s paními učitelkami z 1. tříd základní školy rozptýlit případné obavy dětí mateřské školy z nástupu do 1. třídy.

Pokud jste do naší mateřské školy zavítali 12. 2., jistě jste neměli nouzi o překvapivá setkání s různými zvířátky, loupežníky, piráty, pohádkovými stvořeními, kašpárky, princeznami a řadou dalších zajímavých bytostí, do jejichž kostýmů se převlékly nejen děti, ale také paní učitelky, a všichni společně jsme si užili karnevalové řádění plné zábavy v překrásných maskách. Není tedy divu, že děti navštěvovaly mateřskou školu v maskách i po zbytek týdne, který byl ještě 13. 2. obohacen o pohádku loutkového divadla Emil na DDM – Jak kašpárek ke své Rozárce přišel.

Další dopoledne plné legrace nás čekalo 18. 2., kdy nám střípek ze svého hereckého a kouzelnického umění přijel předvést Tomáš Šulaj ze Slovák-keho divadla.

Dne 22. 2. jsme s dětmi navštívili různé země a kontinenty naší planety a přitom jsme nemuseli nikam složitě cestovat. Ptáte se jak? Prostřednictvím Klokánka a projektu Putování po kontinentech, v jehož rámci se děti hravou formou seznámily s obyvateli různých kontinentů a jejich zvyky, přičemž některé

z nich měly dokonce možnost obléknout jeden z několika překrásných kostýmů, který mimoto, že dětem velmi slušel, ještě více umocnil jejich zážitky.

V mateřské škole hrají samozřejmě důležitou roli také knihy, s nimiž jsou děti v podstatě v každodenním kontaktu. A to ať už prostřednictvím samostatného listování knihou a jejím prohlížením, tak také četbou zprostředkovanou paní učitelkou. Proto jsme ani v letošním školním roce nemohli opomenout návštěvu místní knihovny.

Život mateřské školy je také prosycen písničkami, které se z jejich oken linou několikrát denně. Naši hudební zásobu nám pomohl 20. 3. rozšířit pan Vojkůvka se svým Hudebním pohlázením.

Zimních radovánek jsme si s dětmi užili dosyta, a tak už bylo na čase začít vítat jaro. Jarní písničky, říkanky a výzdoba na to nestačily, a tak jsme všichni společně šli 21. 3. vyhodit Morenu pod vedením paní učitelky Aleny Zedkové a přerušit tak zimní nadvládu nad jarem. Zima se sice trochu zdráhala, ale nakonec se vzdala a předala vládu současnému krásně rozkvetlému jaru.

Právě pohádky s jarní a velikonoční tematikou dětem zahrály 27. 3. paní učitelky Alena Zedková, Veronika Zimčíková a Hana Pavlačková prostřednictvím maňásků.

Mimoto si děti přípravu na Velikono-

ce obohatily také návštěvou hluckých památkových domků a prohlídkou velikonočních kraslic, žil i beránků.

V měsíci dubnu se děti 2. třídy účastnily soutěže pro nadané děti „Úkoly Čmeldy Pepíka.“

Dne 9. 4. si děti s paními učitelkami vyrazily do kina, kde je čekalo pásmo veselých pohádek.

Divadelní pohádky jsme si užily pak 17. 4. přímo v mateřské škole, kde nám maňáskové divadlo Sluníčko zahrálo pohádky Budka, Budulínek a Máša a medvěd.

Naprostou samozřejmostí byla také oslava Dne Země, která v mateřské škole proběhla 24. 4., a to sběrem a tříděním odpadků v okolí mateřské školy, což bylo inspirováno příběhem o zraněném pejskovi a kočičce, do jejichž rolí vstoupily pomocí maňásků paní učitelky Ludmila Machalová a Veronika Zimčíková.

Kdo prošel naší mateřskou školou počátkem května, mohl slyšet, jak se ze všech tříd linou překrásné básně o maminkách, prolínané veselými písničkami a tvorbou dárečků pro maminky. Ano, tušíte správně. Děti se s paními učitelkami pečlivě připravovaly na besídky ke Dni matek, které proběhly v týdnu od 13. 5. - 17. 5.

Po celý rok se děti v mateřské škole věnují také různým sportům. V květnu proběhl týden „sportovních her“ v mateřské škole, po jeho ukončení byli všichni účastníci a sportovci odměně-

ni. 4. 6. reprezentovali nejúspěšnější z dětských sportovců naši mateřskou školu na Sportovních hrách v Uherském Hradišti.

Samozřejmě nezapomínáme ani na plavce, kteří se 29. 5. zúčastnili odpoledne Putování žabky Žofky v CPA Delfin v Uherském Brodě.

Mezinárodní den dětí jsme oslavili několika způsoby. Již 29. 5. jsme na

zahradě mateřské školy uspořádali diskotéku a soutěže.

Další den jsme strávili s hasiči, jejichž práce je pro děti velmi atraktivním tématem. Proto nám hloučtí hasiči předvedli něco málo ze svých zkušeností a své pohotovosti. Děti si vyzkoušely evakuaci z mateřské školy a zhlédly zásah hasičů u hluckého koupaliště.

Vše bylo završeno návštěvou hasičů v jednotlivých třídách a krátkou besedou dětí s nimi.

Oslavy Mezinárodního dne dětí vyvrcholily 3. 6., a to v duchu „písničkové zahrady“. Program této oslavy si pro nás připravily paní učitelky Ludmila Habartová a Michaela Řiháčková.

Dne 13. 6. děti nahlédly do tajů našich lesů a lesních zvířat prostřednictvím se-

tkání s myslivci na hlucké myslivecké chatě.

Čas utíká jako voda a nezadržitelně se nám blíží konec školního roku a začátek nového, ve kterém již mnohé z našich dětí vezmou na záda aktovky a udělají nový krok do života, a to nástupem do 1. třídy ZŠ. Podívat se, jak těmto dětem budou jejich aktovky slušet a zároveň se s nimi rozloučit, můžeme 20. 6. na tvrzi, kde proběhne pasování předškoláčků na školáky, které bude doprovázené kulturním programem dětí předškolních tříd.

A jak to všechno proběhlo a dopadlo, si můžete přečíst zase příště.

Touto cestou velmi děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem účastní života mateřské školy.

Mateřská škola bude uzavřena od 8. 7. 2013 do 4. 8. 2013. Provoz bude od pondělí, 5. 8. 2013 v MŠ Družstevní.

Mgr. Hana Pavlačková

Ze života základní školy

Noc s Andersenem

Pátečního nocování 5. dubna se zúčastnilo asi 170 hluckých školáků. Zahájení proběhlo v kině za účasti „pana Andersena“. Naše paní knihovnice Marie Plačková nás seznámila s knihami, které ilustrovala Helena Zmatlíková. Děti jich většinu znaly. Z některých nám četla ukázky. Další program probíhal v prostorách ZŠ. Děti plnily různé úkoly – křížovky, rébusy, prošly si pohádkovou trasu i stezku odvahy. Samy si zahrály na ilustrátory, když se pokoušely napodobovat obrázky Heleny Zmatlíkové. Pohádku před spaním jim přečetli deváťáci převlečení za pohádkové postavičky.

Den podle Ámose se stal už tradicí

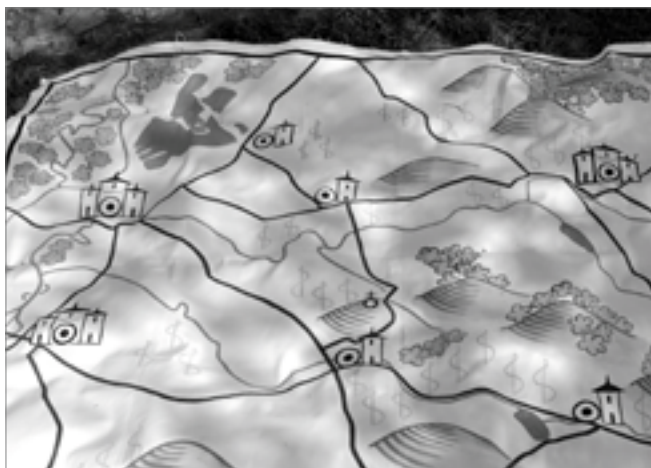

Koná se každoročně u příležitosti narození Jana Ámose Komenského. Vyučující připraví výuku zábavnou formou – pokusy, soutěže, tvoření... Žáci si rozvrh hodin tvoří sami z nabízených témat a předmětů tak, že na každou vyučovací hodinu si zvolí předmět - činnost, která je nejvíce láká. Celý den pak probíhá za veselého štěbetání dětí, kdy si sdělují dojmy z právě prodělaných pokusů, z výroby netradičních výrobků i zjištění, co se v běžné výuce nedoví.

22. duben – Den Země

U příležitosti Dne Země každoročně uklízíme, sbíráme sběr. Ten letošní byl (až na sběr papíru) úplně jiný. Byl zaměřen na poznání přírody a její ochranu. Vzdělávací cyklus s názvem Příroda za humny pro nás připravili pracovníci VIS Bílé Karpaty z Veselí nad Moravou. Učili jsme se orientovat v krajině, sledovali panorama Bílých Karpat. Poznávali jsme stromy a lesní byliny i rozmanitost krajových odrůd ovoce (některé názvy nás pobavily - mišpule, oskeruše,...). A co rozmanitých živočichů žije třeba v tůňce u studánky! Nenapadlo by nás, kolik zajímavostí se dozvíme při cestě ze školního dvora kolem Starých hor do Hlubočku přes Prašnice zpět do školy.

Návštěva z Nadorlicka

Naše škola je zapojena do řady projektů. Jedním z nich je projekt Školy pro venkov, který právě spěje do svého závěru. Projektu se zúčastní školy ze tří oblastí naší republiky. Osm škol mikroregionu MAS Ostrožsko a Horňácko – Hluk, Ostrožská Lhota, Ostrožská Nová Ves, Uherský Ostroh a z Horňácka Velká nad Veličkou, Blatnice, Lipov a Kuželov. Další dvě zapojené oblasti jsou Novohradsko v jižních Čechách a Nadorlicko na severovýchodě Čech. V měsíci květnu probíhají postupně v uvedených třech regionech projektové týdny. My už máme hostitelství za sebou. Naši školu navštívili žáci ze Lhot u Potštejna z Nadorlicka. Do jednoho autobusu se vešli všichni žáci druhého stupně. Ukázali jsme jim školu, kostel i s věží, naši tvrz a památkové domky. Tam jsme naše hosty učili „šůlat růže“ na jízdu králů, vybarvovat šablony našeho ornamentu. Ochutnali slovácké vdolečky. Po procházce městem nejeden z hostů prohlásil: „Tady by se mi líbilo.“

Naši žáci poznají život na Novohradsku. Snad budou také nadšeni.

Výměna pohlednic

Další eTwinningový projekt s názvem Výměna pohlednic je úspěšně za námi. Tentokrát napsali žáci 5. tříd pohlednice v hodinách anglického jazyka do několika zemí. S nadšením se zapojili po vyučování i někteří žáci 7. tříd, kteří psali o sobě, našem městě a okolí. Tyto pohlednice zaujaly žáky i jejich učitele na školách v Římě, ve Varšavě i v turecké Burse.

Finanční gramotnost očima žáků ZŠ

My prvňáčci jsme nejmladší z naší školy

I přesto už víme, co jsou to peníze, bankovky, mince, proč chodí rodiče do banky nebo co to je platební karta. Víme, jak se obchodovalo dříve a co znamená výměnný obchod. Víme taky, že musíme umět dobře počítat a chceme se to naučit.

V první a druhé hodině jsme plnili úkoly, za které jsme dostávali papírové peníze. Když jsme si peníze vydělali, třetí a čtvrtou hodinu jsme se vydali do obchodu na nákup, kde jsme peníze utráceli. Samozřejmě jenom jako! Byl to přece obchod v naší třídě. Nakonec jsme si všechno dobře spočítali a zjistili jsme, jak jsme s penězi hospodařili.

Počítali jsme dobře, protože nikdo si nemusel jít půjčovat peníze do banky.

Moc se nám vyučování líbilo, protože to byla zábava a taky jsme se u toho nasmáli.

Třída 1.B

Den s finanční gramotností

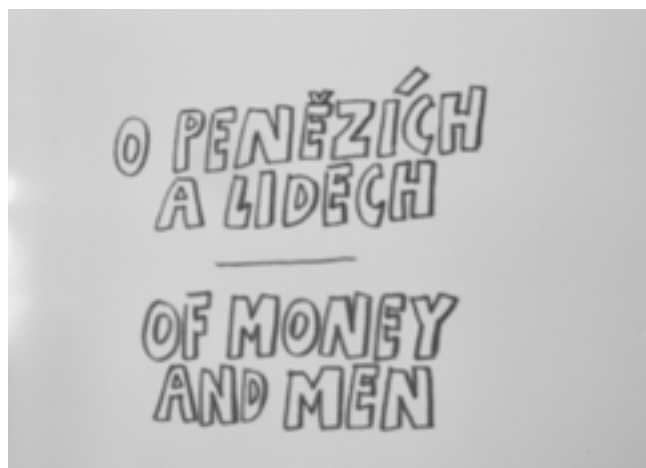
V pondělí na nás čekalo ve škole překvapení. Místo výuky na nás čekal projektový den s názvem Finanční gramotnost. Projekt probíhal formou interaktivní výuky, kdy jsme se seznámili s historií mincí a bankovek, také jsme se dozvěděli, jakými bezpečnostními prvky jsou bankovky vybaveny.

Po krátkém úvodu jsme si vyzkoušeli výměnný obchod. Paní učitelka nám rozdala devět kartiček a naším úkolem bylo, abychom získali co nejvíce stejných kartiček prostřednictvím výměnného obchodu. U této činnosti jsme mohli vyzkoušet nejen naše dovednosti z matematiky, ale také komunikační dovednosti. Někdy stačilo být pouze dobře výmluvný a jindy jsme museli být dobrými obchodníky.

V další části hodiny jsme se stali nákupčími. Měli jsme přidělenou částku, která odpovídala pro daný obchod, ať se již jednalo o nákup v papírnictví, hračkářství, obchodu pro kluky či pro děvčata. Měli jsme si připravit nákupní lístek pro příslušný obchod. Ale nebylo to jen tak. Nákup nám byl ztížen tak, že jsme nevěděli, co si máme koupit dřív. V obchodě bylo tolik krásných věcí, ale my jsme byli limitováni částkou. Byl to těžký boj o to, co do nákupního košíku dáme. Ale nakonec jsme všichni měli nákupní košíky plné a nikdo z nás nepřekročil stanovenou částku.

Na závěr jsme pomáhali našim kamarádům Žofce a Bimbovi připravit nákupní lístek. Oba dva se rozhodli nakoupit dárky a my jsme jim spočítali, kolik je bude celý nákup stát. Takové bylo zakončení našeho dne s finanční gramotností.

E. Kubišová a žáci 3.B

Projektový den – Finanční gramotnost

Dne 4. 3. proběhl projektový den – Finanční gramotnost.

První hodinu jsme měli přednášku o bankovních službách, např. platební karty, bankovní účty, půjčky, atd., kterou si pro nás připravila zástupkyně Komerční banky. Pokud jsme na závěr hodiny správně odpověděli na otázky, dostali jsme malý dárek. Takové informace jsou pro nás důležité, protože během studia na středních školách už možná budeme platební karty používat.

Dále jsme pokračovali s paní učitelkou prezentací, která se věnovala fungování ekonomiky, hospodaření domácnosti, funkci peněz. Tyto informace jsme pak využili při vypracování pracovního listu.

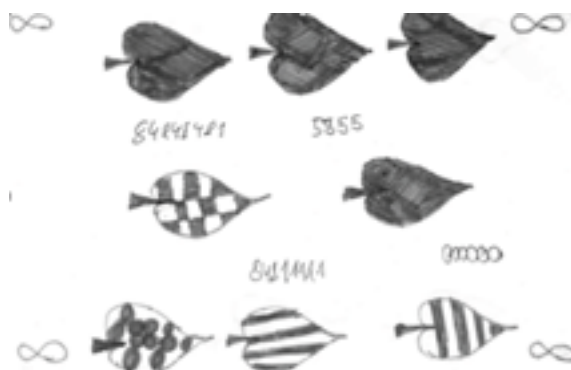
Procvičovali jsme také naše matematické schopnosti v rámci počítání úroků, úvěrů a výměně Kč za cizí měny.

Dále jsme se seznámili s pojmy z finančního světa, např. internetbanking, akcie, devizy atd. Tyto pojmy jsme hledali v osmisměrce, zábavném testíku aj.

Na závěr jsme každý vyrobili návrh vlastní platební karty.

Hodnocení: Ekonomika a svět peněz nejsou asi tím nejzábavnějším tématem, ale chápeme, že jsou tyto informace v dnešní době velmi důležité a pro náš budoucí život nezbytné. Budeme rádi, pokud se k tomuto tématu ještě někdy vrátíme.

Třída 8.A

Edukativně stimulační skupinky - novinka pro předškoláky a jejich rodiče

V letošním roce uspořádala základní škola pod vedením paní učitelky Hanky Jackivové a Dagmar Nemášové edukativně stimulační kurzy pro předškolní děti. Hlucká základní škola se tak zařadila mezi hrstku škol, které chtějí budoucím prvňáčkům usnadnit nástup do školy. Při zápisu do první třídy je mnoho rodičů, kteří zvažují odklad nástupu svého dítěte do základní školy. Nově vzniklé kurzy by měly pomoci při rozhodování. Kurzy probíhají od března ve dvou třídách a kromě dětí se jich účastní také jejich rodiče. Předškoláci se formou hry a grafomotorických cvičení učí orientaci v prostoru, rozvíjí si smyslové vnímání a připravují se na psaní – pomocí speciálních úkolů nacvičují „uvolňování“ ruky. Výhodou je také seznámení se školním prostředím a začínajícím školním režimem.

Účast rodičů je nutností a je velmi vítána, neboť dostanou řadu námětů pro práci se svými dětmi: jak lze

s dětmi doma pracovat; zjistí také, jak jejich dítě reaguje.

Kurzy se staly velmi oblíbenými nejen u rodičů, ale především u dětí, které se na „přípravku“ vždy jednou za tři týdny těší.

IMat

Pěšky do Hradiště

Patří k životu, že čím více má člověk let, tím častěji vzpomíná na roky, kdy byl bezstarostným, vyvádivým a často i drsným, a řeknu na plnou pusu, klackem. To pěkné, ale i ty „škaredosti“ zůstaly v naší paměti a občas si na některé i vzpomeneme. Nebudu vzpomínat na to nepříjemné, moje „osrdí“ dnes rozehrála docela milá a nádherná vzpomínka.

Byl 1. máj roku 1947, a byl to rok, který se v následujících měsících do paměti současníků zapsal velkým suchem a neúrodou. Moje vzpomínka tentokrát patří k nádhře toho májového dne. V tom čase bylo všech pět silnic směřujících z Hluku do okolních vesnic osázeno vzrostlými třešněmi, višněmi, švestkami, ale i slívami žluté barvy, kterým jsme říkali špendlíky. V tom roce přišlo jaro hodně brzy a všechny ty třešně slibovaly bohatou úrodu a některé plody již žloutly a jiné se malinko červenaly. V tento den jsme se s Vojtěchem Horehledem uviděli pár minut po sedmé hodině a dali jsme se ihned do klukovského „mudrování“. Pochvalovali jsme si slunečný den a přišlo na oslavu 1. máje v Uherském Hradišti. Věděli jsme, že z Hluku tam již odjela velká skupina dospělých na nákladních autech, a napadlo nás, že bychom se tam rádi podívali i my. Ale jak? „Přece nejsme žádní troškaři, půjdeme do Hradiště pěšky, a to hned.“ Z dnešního pohledu to bylo rozhodnutí na náš věk (mně bylo jedenáct, Vojtěchovi deset roků) opravdu šílené. Cesta ubíhala rychle a zastavili jsme se jenom na chvíli, abychom si utrhli nějakou již červe-

nající třešničku. Do Hradiště jsme došli okolo desáté hodiny, ale už bylo po velké „slávě“, která se odehrála na náměstí. Přišlo nám to líto, a tak jsme se uspokojili aspoň prohlídkou ohromné májky stojící uprostřed náměstí.

Naše netrérovaná těla dostala výšlapem pořádně zabrat, a tak jsme hledali Hlučany, abychom se s nimi na korbě nákladních aut vrátili domů. Po chvíli jsme je našli a po patřičném pokárání jednoho z nich, když jsme po pravdě řekli, kde se v Hradišti bereme, nás odvedl k jednomu nákladnímu autu značky Studebaker. Těchto aut na našem území po skončení druhé světové války zanechala americká armáda několik stovek.

Tak to byl můj první turistický výšlap. Že jsem se turistou v dospělosti stanu, to jsem nemohl ani v nejmenším tušit. Opravdu jsem se jím stal a dnes již jen na turistické výlety vzpomínám a pochlubím se, že jsem získal i třetí výkonnostní třídu turistiky a nachodil okolo 25.000 km. A rád si, a hodně často, oživím popisovaný výlet do Uherského Hradiště.

Jan Burian

Hlučané na pouti v Římě

Když se vysloví slovo „na půť“, vrácím se ve vzpomínkách do dětství, kdy se na poutě chodilo pěšky i několik kilometrů. Dnes se všichni snažíme o co nejrychlejší a bezúnavnou přepravu do cíle našeho putování.

V rámci jubilejního roku příchodu slovanských věrozvěstů byla uspořádána z naší farnosti tato pouť. Když zalétnu ve vzpomínkách, kdy rok před revolucí jsme se autobusem několik hodin přepravovali do Říma, nepocítováli jsme žádnou velkou únavu s tím, že se dostáváme v době totality poznat historii města Říma.

Tentokrát tomu bylo zcela jinak. Zajištění a organizaci si vzal za své náš pan farář se svými ochotnými spolupracovníky. Před odjezdem 6. 5. 2013 byla v ranních hodinách odsloužena mše svatá s prosbou o zdárný průběh naší naplánované cesty. Autobusem jsme odjeli do Vídně na letiště a po veškerém vybavení formalit jsme nasedli do letadla a vzletli do oblak. Cesta tímto dopravním prostředkem trvala hodinu a půl, a tak přistáváme na velkém letišti v Římě. Nasedáme do přistaveného autobusu a odjíždíme do hotelu Princess, tam jsme byli ubytováni 2 noci a další 3 dny jsme byli ubytováni v poutním domě Velehrad, kde jsme byli mile přivítáni personálem, který se o nás pečlivě staral.

Historie a umění města Říma je vskutku nesmírně velká. Pro nás nastává každodenní velký maraton, abychom toho co nejvíce uviděli. Po městě jsme se přepravovali městskou dopravou – autobusem a metrem. Jako první jsme navštívili baziliku sv. Petra. Taky jsme vyšlapali několik schodů do kopule této baziliky s rozhledem na celý Řím. Za těchto pár dnů jsme navštívili několik bazilik a chrámů, mezi nimi nechyběl ani chrám sv. Vavřince, patrona našeho kostela. Tento mladý světec byl příkladem silné víry, skončil mučednickou smrtí na rožni.

Vzpomínáme na zážitek při slavnostní audienci našeho nového papeže Františka při projíždění Svatopeterského náměstí, když v papamobilu zdravil věřící a uděloval své papežské požehnání. Jeho přívětivý úsměv a radost v jeho tváři byl fascinující. Nejedno oko zvlhlo velkým dojetím. Pohled na tak velké davy lidí, kde ve zcela zaplněném velkém náměstí byl odhad účastníků této audience na sto tisíc, byl monstrózní. Pro naši skupinu byly přiděleny vstupenky s pořadovým číslem přes 92.000. Bylo možno vidět poutníky snad z celého světa a záplava barevnosti ve žluté papežské barvě byla jako jedna kvetoucí louka. Hlavou mi proběhla otázka, kolik bylo mezi poutníky věřících, kolik turistů? Nechtě

je tomu jakkoliv, jistě si každý odnesl velké zážitky, které jsou pro každého návštěvníka nezapomenutelné.

Tak, jako vše začíná a končí, tak tomu bylo i s naší poutí, když jsme se chystali na návrat do naší krásné české země. Děkujeme Pánu, že jsme vše ve zdraví absolvovali a šťastně jsme se vrátili do svých domovů plni dojmů a vzpomínek.

Velké poděkování patří našemu panu faráři Jaroslavu Kapušovi za organizaci této pouti a zároveň mu vyslovujeme přání k jeho blížícím se jubilejním padesátinám. Zdraví, Boží ochranu, sílu Ducha svatého a přimluvu Panny Marie mu přeji vděční poutníci.

Emilie Morozová

Výlet dětí z náboženství

V úterý 21. května 2013 se vydalo 50 hluckých dětí na výlet do moravské metropole Brno. V rámci cyrilometodějských oslav 1150 let od příchodu slovanských věrozvěstů navštívily děti s Otcem Jaroslavem, paní katechetkou a dalšími maminkami výstavu v Paláci šlechticů o životě a díle svatých Cyrila a Metoděje. Dalším zajímavým a poutavým programem byla plavba parníkem po brněnské přehradě pod hrad Veveří. V odpoledních hodinách všichni navštívili brněnskou ZOO.

Ducovní správce Jaroslav Kapus

Nejhezčí koutek na světě znám

Přišlo k nám nové jaro a s ním i turistika a putování, myslím tím i poutě na různá poutní místa, kterých máme v naší republice hodně. A přece je jen jedno, kam jsem od dětství chodívala a chodím, nebo jezdím i dnes. Je to sv. Antoníněk na Blatnické hoře.

Na tuto pouť jsem se vždy celý rok těšila už co malá holka, a ani nevím, kdy poprvé jsem tu cestu šla – pěšky, jak jinak?! Tak pojďte, pokud máte chuť, putovat po té staré cestě se mnou: Chodívala jsem většinou se svým tatínkem. Už brzo ráno kolem šesté hodiny jsme vyrazili cehůzkem mezi domem Směšných a Buriánových za humna směrem k mostu pod Svedrupem a dál Podměstečím (dnešní Antonínská) okolo sochy sv. Antonínka ke kříži do Širokých polí. Přes Široké pole vedla napříč cesta, po které se k Antonínku chodívalo. Cestou se přidávali další poutníci, tak se nám šlo vesele. Tatínek byl vypravěč a celou cestu mně něco vypravoval. Musím se přiznat, že jsme se cestou moc nedomloužili, ale to vyprávění bylo jako modlitba. Povíдали jsme si o tom, co roste na poli, jaké je už obilí, jestli do žní nepolehne, jestli má řepa zakrytou zem, jaké budou erterple a koliká je turkyň, jestli byla pěkná věžďanka (vojtěška) a jatelina, kolik je na poli kopek. Poznávala jsem druhy obilí, nejvíce bylo pšenice a ječmene, nějaká reň (žito) nebo oves a někde i proso. Na každém poličku, pečlivě obdělávaném, rostlo něco jiného a také pole bylo každé jiné. Jedno úzké, že by je přeskočil na dva dlouhé kroky (půlčtvrťka), jiné širší – čtvrtné, široké – půllán. Tak jsme došli do žleba, kde na posledním poli hluckého katastru měl vysazené

proutí hlucký košíkář František Mitáček, který bydlel v naší ulici. Byl to mistr svého řemesla a přesto, že byl hodně zdravotně postižený, měl život rád a lidé měli rádi jeho. Dál už byl katastr lhotský a blatnický. Tam už jsem se těšila nejen na pověst o loupežnické obci Smíchov, kde pořád hledá maminka svého synka Jiříčka, ale také o Tovaryšských studánkách. Pak jsme přešli lesíčky a už jsme slyšeli zvon od kostela nebo hudbu a zpěvy procesí.

Když jsme dorazili na kopec, šli jsme na nejbližší mši svatou a bedlivě poslouchali kázání, na které se maminka vždy ptala. Kroje jsme tenkrát neobdivovali, protože většina tetiček v nich ještě chodila denně. Ale podle kroje se poznalo, odkud kdo doputoval. Potom jsme se šli občerstvit ke studánce na vodu, někdy jsme si koupili i párek, ale hlavně sekaný turecký med. Za 1 Kč nebo za dvě, prodavač nic nevážil, neprodělal a my jsme byli také spokojeni. Potom ještě rychle na houpačky nebo na kolotoč, odpočinuli jsme si a vydali se na cestu zpět. To už bývalo horko, protože jsme se vraceli kolem poledne, ale nepamatuji se, že bychom

měli úpal. Sv. Antoníněk nad námi držel ochrannou ruku. Unaveni, ale šťastni jsme přišli domů k obědu.

Jak ráda bych si tu cestu zopakovala, ale jak a s kým? Tatínek nežije, cesta je dávno rozoraná a mladí putují auty. Ale přece se jednou se mnou vydali vnuci na pouť. Asi před pěti lety jsem šla, sice po stezce, se svými vnoučaty Vojtěškem, Petříkem a Terezkou. Chytla nás velká bouřka, ale do cíle jsme se dostali a děti na to rády vzpomínají.

Na poutě ke sv. Antonínku jsme nepřestali chodit nebo jezdit nikdy. V době dospívání třeba pro srdce z lásky, později už s dětmi nebo babičkami. I v době zákazů se našel vždy nějaký statečný člověk – třeba tetička ze Lhoty, která hodila závoru se zákazem vjezdu do příkopy se slovy: „Jedte, na mně už si nic neveznu“ a my jsme jeli. Na jednu z pěších poutí jsem se vydala se svým bratrem a také kamarádkou Marií Podlasovou. V prvním případě nás na ko-

pec vyvezl Fanyň Soviš, po druhé autobus. Bohužel, žádný z nich nežije a já jen ráda vzpomínám na tu cestu lůžkovým potokem.

Ke svatému Antonínku se ráda vracím. Projela jsem už hodně poutních míst, i těch světoznámých, ale ten „nejhezčí koutek“ je, a vždy už bude pro mě, a možná nejsem sama, tady doma u sv. Antonínka na Blatnické hoře.

**A tak prosím:
Přemocný světče náš,
Antoníne, vyslyš nás,
chraň nám víru, chraň nám statky,
neopouštěj nás.
Z hlouby duše k Tobě voláme,
do ochrany Tvé se dáváme,
opatruj náš milovaný kraj, vroucně Tebe žádáme.**

Věnováno památce mého tatínka.

Jana Bachanová

František Poledník (1899 - 1987) řeznictví a uzenářství na náměstí v Hluku

*Na náměstí v Hluku stojí starodáv-
ný dům, ve kterém má obchod se
zeleninou Václav Hájek. Dříve tady
bývalo řeznictví Františka Poledníka,
po znárodnění tady fungovala masna
pod obchodní společností jménem
Jednota. V tomto domě žije nyní také
dcera pan Poledníka, Irena Krylová
(1936), dříve herečka Východočes-
kého divadla v Pardubicích. Právě
ona mně vyprávěla o svém tatínkovi,
majiteli řeznictví za I. republiky, panu
Františku Poledníkovi.*

Irenin otec František Poledník se
narodil v krásném prostředí Kopanic
ve vesnici Březová 28. 11. 1899. Tady
na pomezí Moravy a Slovenska pro-
žíval své mládí a tady chodil také do
školy. Život neměl jednoduchý, proto-
že když mu bylo 8 let, tak mu zemřel
otec. Maminka dala mladého Fran-
tiška po vychození školy do učení do
Hluku k řezníkovi Weinerovi. Během I.
světové války byl mladý František od-
velen na italskou frontu jako zásobo-
vač, kuchař. Přestože byla válka, prožil
tady i řadu velmi zajímavých situací.

Po válce se vrátil k Weinerům do
Hluku. Oni sami děti neměli a Fran-
tiška měli rádi jako vlastního syna.
Ve třicátých letech Weinerovi prodali
panu Františkovi dům i řeznictví a od-
stěhovali se do Německa. Co je ved-
lo se stěhovat právě do Německa, je
záhadou. Byli totiž židovského původu
a právě v této době v Německu nastu-
poval fašismus, který Židy doslova ne-
náviděl. V pozdější době se pan Fran-
tišek dozvěděl, že zahynuli v Německu

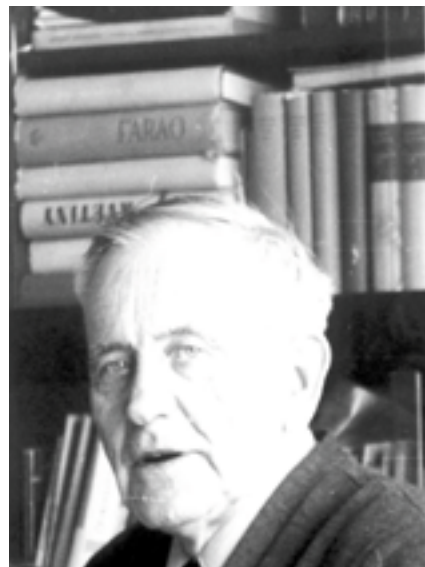
pravděpodobně proto, že byli Židé.

Když František dospěl, oženil se
s Marií Kožíkovou (její rodina měla
obchod na dolním konci). Manželství
však nemělo dlouhého trvání, protože
Marie brzy zemřela. Po její smrti se
oženil podruhé a vzal si za manželku
Františku Pilhalovou (1908 - 1968),
která pocházela z Brna. V roce 1930
se jim narodila dcera Zdeňka a v roce
1936 pak dcera Irena.

Ve dvoře si pan František přistavil
k původnímu baráku velkou mrazírnu
a dvě prostorné dílny. Hodně se věno-
val výrobě všech druhů uzenin, zvláště
jeho šunka byla velmi kvalitní. Dodával
ji do obchodů až v Praze. Otevřel si
také lahůdkářství v lázních Luhačovi-
ce. Jeho manželka byla jeho velkou
oporou, protože se starala o dům,
zahradu, děti a ještě stačila prodávat
v obchodě. Pan František vlastnil ná-
kladní auto, se kterým jezdil po okolí,
ale hlavně po Slovensku, kde nakupo-
val ve velkém velmi kvalitní dobytek.
Na konci zahrady byla prostorná sto-
dola, kde se nakupované zboží porá-
želo a také porcovalo.

Pan František se hodně věnoval
svým děvčatům. Vyprávěl jim přího-
dy a zážitky z války a také ze svých
obchodních cest na Slovensko. Byla
to tvrdá a náročná práce a také velmi
nebezpečná. Na Slovensko jezdíval
v doprovodu některých tovaryšů a oz-
brojen. Vezl totiž hodně peněz tam
a nazpět zase dobytek, a nemohl tušit,
co ho po cestách může potkat. Vy-
choval hodně tovaryšů, ale nejvíc paní
Irena vzpomíná na Štěpána Pospíška.
Člověka dobro-
srdečného, ve-
selého, který byl
považován skoro
za člena rodiny.
(O Štěpánovi se
také píše v kapitole
hlučtí řezníci.)

Pan František
měl jednu velkou
vášeň. Byl to mo-
torismus, který
byl tehdy někde
v počátcích. Měl
také v Hluku první
motorku. Motorky

však hodně měnil, takže jich doma
bylo postupně několik. Když přišla do
kurzu auta, tak se dal zase na auta,
kterých měl postupně také několik,
protože je neustále směňoval. Bývaly
často doby, kdy František odjel v jed-
nom autě a vrátil se ve druhém. Tak
rád si své miláčky vyměňoval.

Byl také vášnivým sokolem. Z kro-
niky tělovýchovy se lze dočíst, že po
válce v roce 1945 byl v hlavním výboru
Sokola a v roce 1950 byl posledním
starostou Sokola, kde také cvičila celá
Poledníková rodina. František se zú-
částňoval sletů, manželka pomáhala
s přípravou cvičení, besídek a plesů.
Později se manželka věnovala ochot-
nickému divadlu. (Po ní možná paní
Irena zdědila herecké vloh.)

Po únoru 1948 bylo Poledníkovu
řeznictví znárodněno. Pana Františka
nechali pracovat jako prodavače, poz-
ději byl přidělován na různá pracoviště.
(Uherské Hradiště - skladník, Uherský
Brod - vrátný a podobně.)

V roce 1968 zemřela paní Františka
Poledníková, a tak na stáří pan Fran-
tišek prožíval svůj život střídavě v Hluku
a u dcer v Brně nebo v Pardubicích.
Poledníkovu řeznictví na hluckém ná-
městí nám stále připomíná dům v pů-
vodním stavu. Je stejný tak, jak byl za
dob řeznictví pana Poledníka, jenom
místo masny je tam ovoce a zelenina.
V obytné části na dvoře bydlí paní Ire-
na Krylová s manželem, která se v dů-
chodovém věku vrací do Hluku.

Antonín Zlinský

CHOLERA

První přesnější popis cholery podal v roce 1768 Pierre Sonnerat, botanik - sběratel ve službách pařížského muzea. Nemoc tehdy zuřila v provincii Pondicherry v jiho-východní Indii a během pěti let usmrtila v zasažené oblasti 60 000 lidí.

František Gel v úvodu ke své knize Přemožitel neviditelných dravců píše: „V létě roku 1817 vznikla v indickém Bengálsku vražedná epidemie. O vzniku a způsobu šíření nebylo vědomosti. Říkalo se jí cholera – kteréžto jméno je vykládáno za spřežku hebrejských slov chól – nemoc a rá – zlý.“

Německá zdravotnická příručka z roku 1830 průběh nemoci popisuje takto: „V podbřišku se střídají bolesti s pocitu horka a nucení na stolicí postupně narůstá při omezeném, nebo dokonce žádném močení. Žízeň se stává neuhasitelnou, nemocný téměř neurvale požaduje studenou vodu, aby se alespoň částečně zbavil nesnesitelného pocitu pálení v žaludku. Neklid se stupňuje do takové míry, že nemocní nejsou s to setrvat i jen okamžik ve stejné poloze. Ústa vysychají, jazyk je namodralý nebo bíle potažený, řeč zajímavá. Brzy nato začínají prochladat končetiny. Nejprve v nich nemocný cítí bolest a záškuby, které přecházejí ve stále zesilující křeče, zejména prstů na rukou i na nohou a v lýtkách... Zarudlé, skelné, vytřeštěné oči zapadají do jamek, obkrouženy tmavým prstencem. Obličej se propadá a při rychle pokračujícím celkovém slábnutí a ochablosti vyjadřuje mimořádný smutek.“

Do dnešní doby se světem převalilo celkem sedm nepochybných pandemií cholery, přičemž během páté (1883 až 1896) Robert Koch odhalil jejího původce, Max Pettenkofer na sobě provedl svůj slavný pokus s vypitím kultury choleroplodných

zárodků a Waldemar Haffkine proti ní vyvinul první vakcínu.

V Hluku si cholera zle zařadila v roce 1855. Od 14. srpna do 29. září tehdy zemřelo 88 Hlučanů. Toto množství mrtvých hřbitov nedokázal pojmout, a tak se začalo pohřbívat v polní trati Šeřfrance. Na památku zemřelých tam byl vztyčen nejprve dřevěný a pak kamenný kříž.

Podle pověsti u tohoto kříže vždycky, když zvoní klekání, vycházejí ze země duše a obcházejí ho.

Paní Helena Šimanová (rozená Huspeninová) mi poslala zajímavý dokument. Seznam Hlučanů, kteří zemřeli při epidemii cholery v roce 1855. Oběti této epidemie zaznamenal v matrice kooperátor kaplan Josef Moritz. Kromě jmen uvádí také popisná čísla domů, ve kterých nebožtíci bydleli. A tak pro ty, kteří obývají dotyčné domy v současnosti, to bude jistě napínavé čtení. Hlucké rody a jejich domy jsou tu odpradávná. Někteří možná přijdou na to, že rodina sídlila na daném popisném čísle už v roce 1855.

Poznámka: v roce 1850 bylo v Hluku 296 domů, 450 rodin a 1369 obyvatel, při choleře tedy zemřelo 6,5 procenta obyvatelstva.

Marie Plačková

J M É N O	č.
Pospíšková Maria	6
Tichopádková Maria a Josef	9
Hladišová Katarina	13
Pavlasová Maria	17
Röhsova Johanna	18
Pavlasová Františka a Matheus	27
Kadluba Johann	31
Nemravová Maria	31
Červinka Martin	31
Šakrlaida Laurenz a Katarina	32
Matušková Magdalena a Katarina	33
Pospíšková Anna	33
Polách Thomas	36
Kremrová Barbora	36
Dufka Martin	36
Mitáček Kašpar	37
Cibulka Martin	37
Tesařík Johann	38
Kremr Johann, Josef a Maria	48
Ličman Johann	48
Havelka Josef	57

Soviš Wenzel	68
Ševčík Anton a Anton - možná otec a syn	83
Kuchařová Anna	84
Remešová Veronika	101
Mořický Georg	104
Hrdinová Maria	124
Bobek Laurenz a Peter	129
Uhlíř Matheus	133
Nemrava Johann a Viktoria	137
Štamberská Františka, Eleonora a Maria	157
Směšný Mathias	158
Pospíšek Thomas	170
Dufka Georg a Anna	180
Mitáčková Katarina	181
Kusák Josef	182
Pospíšková Katarina	183
Nosek Matheus	184
Pištek Johann a Anna	185
Šlosarová Maria	195
Matuška Johann	202
Janušková Maria	203
Dufková Maria	205
Lekeš Franz	206
Míšek Stefan	226
Šumbera Thomas	229
Stehlík Josef	237
Daniek Martin	237
Josef ...	238
Turecký Franz a Katarina	240
Halová Victoria	243
Dufka Michael	245
Červenka Johann	250
Křiváčková Rosaria	253
Zábranský Johann	253
Křiváček Stefan	255
Talach Johann a Apollonia	256
Machálková Anna	263
Blaha Ignaz	266
Barčík Nicolaus	267
Minařík Jacob	270
Paška Thomas a Rozalia	272
Machačková Katarina a Maria	272
Hruban Martin	278
Mašová Anna a Maria	287
Směšný Johann a Thomas	291
Blatiaková Katarina	293
Pančík Johann	302

Hlučtí rodáci a Pražské povstání 5. května 1945 – ze vzpomínek Ludvíka Štefaníka

8. května jsme si připomněli šedesáté osmé výročí osvobození naší republiky.

Začátkem května 1945 vypuklo ozbrojené povstání českého lidu proti německým okupantům. Začalo 1. května 1945 v Přerově a rozšířilo se do 37 měst a 240 obcí po celém Československu. Vyvrcholilo 5. května pražským povstáním, ve kterém zahynulo přes 1500 Čechů.

Pražského povstání se aktivně zúčastnili také dva hlučtí rodáci: Josef Trojek a Ludvík Štefaník

(bratranec sourozenců Ludvíka a Stanislava Štefaníkových). V roce 1945 pracoval Ludvík Štefaník u policie, byl zapojen do odboje a žil na pražském Žižkově. Stal se svědkem prvních bojů o Český rozhlas.

Svou účast na pražském povstání popsal ve sborníku, který vyšel v roce 1985:

„...vrátil jsem se zpět do Husitské ulice pod vojenské muzeum. Tam jsem se setkal s kamarádem Jožkou Trojkou, dozorcem finanční správy. Oba jsme pocházeli z Hluku, naší rodné obce na Moravském Slovácku...“

„...V pozdních odpoledních hodinách Český rozhlas hlásil, že na Prahu jedou německé tanky od Benešova. Na radnici vojenské velitelství organizovalo skupinu dobrovolníků ke stavbě barikád... Připojil jsem se k nim. Velitel určoval, na kterých místech budou barikády, já jsem sháněl další lidi na jejich stavbu... Chodil jsem do dvorů domů a tam tloukl na kus traverzy jako při vyhlásování leteckého poplachu. Na pavlačích nebo u oken se objevili lidé a ptali se, co se děje. Řekl jsem jim, že od Benešova jedou na nás tanky a vyzval je ke stavbě barikád.“

„...když jsem uvážil, že na Žižkově je dobrovolníků mnoho, vydal jsem se za svítání žižkovskými ulicemi do vnitřní Prahy. První střely byly na mě vypáleny z železničního viaduktu nad křižovatkou Bulhar. Potom v Hybernské a Dušní ulici kulometné dávky od německých tanků u židovské modlitebny, kde Němci hlídali tam ukrytý nakradený židovský majetek. Naštěstí mě nezasáhly.“

Květnové povstání českého lidu patří mezi nejvýznamnější akce domácího protinacistického odboje v okupovaném Československu.

Ludvík Štefaník měl rád Hluk, často na něj vzpomínal a svou lásku k rodnému městu vyznal v pozdravu, který zaslal svým rovníkům v roce 1965. Díky Antoníně Štefaníkové, která zdravotní uchovala, si ji můžete nyní přečíst.

IMat

Pozdrav Hluku, který napsal Ludvík Štefaník

Před křížem Spasitele klečívám, aby láska jeho nás
neopustila,
za budoucí naše se modlívám, aby víra otců v nich žila.

Tvůj obraz Hluku stále nosím v srdci svém,
i za Tebe často já Boha prosím, aby nepotkal ses s kru-
tým zlem.

Jen v Tobě nech se narodí dobré dcery a stateční syni,
kteří Boha a vlast nezradí, jak mnozí činí.

Moravěnko naše milá, jsi požehnaný světa kraj,
Tys dobrou matkou vždy jsi byla, z Tebe vyšel mnohý
velký syn.

Co přát Ti mám mé rodiště?

Jak mám Ti posílat pozdravy?

Tož přeji Ti, aby na příště, byl jsi ty Hluku perlou Moravy.

Hluku, má rodná kolébko, domove dobrých lidí,
jdu k Tobě a není mi lehké, duše má přemnoho vidí.

Roků už padesát, řada to let,
vzpomínka z žití se do duše vtírá a břemenem je,
duše svět jak okovy srdce svírá.

K Tobě Hluku unaven se vracím, život mně přinesl neje-
den žal

a stále ještě cestou ztrácím, co nejvíce jsem v životě
miloval.

Šak láska k Tobě můj Hluku navždy v něm zůstává,
ve zmatcích dneška otevřen zvuku nových sil v kraji
dodává.

Často se obracím k domovu,
tam kde ve světě pevný je bod,
o něj se opírám, když dále nemohu a myslím na otců
prastarý rod.

Po staletí tu v Hluku žili,
o žití rvali se i o život náš,
před Bohem vždy pokorní byli,
teď odkazů jejich já držím stráž.

Ludvík Štefaník

Narodil se v roce 1915 v Hluku, syn Anežky Štefaníkové a hluckého lékaře Bohumila Fialy. Zemřel 11. 11. 1985 v Praze.

Dětství prožil v Hluku, vyučil se pekařem. V letech 1937-1939 vykonával vojenskou prezenční službu, kdy sloužil u 27. pěšího pluku v Uherském Hradišti. Z Hluku odešel do Prahy, byl členem Slováckého krúžku. Svůj život a vzpomínky sepsal ve dvou románech Koně bez opratí a Nevítaný, které nebyly vydány knižně. Svá vojenská léta popsal v rukopise Poslední večerka a průběh pražského povstání zachycuje v rukopise V boji o Městský rozhlas v Praze 1. Všechny rukopisy jsou uloženy ve fondu Slováckého muzea v Uherském Hradišti.

Sbor dobrovolných hasičů

Hluční dobrovolní hasiči - jsou „tichými“, ale naprosto nepostradatelnými společníky většiny společenských a sportovních akcí. Vzpomeneme si na ně vždy, když se za zvuků sirény sjíždí z různých koutů města k požární zbrojnici, aby pomohli někomu v tísní.

Na jejich práci jsem se ptala velitele Ivana Kotačky.

Kolik členů má dnešní sbor dobrovolných hasičů (SDH)?

Jednotka SDH Hluk má v současnosti 19 členů.

Kdo je nejstarším a kdo nejmladším členem?

Naším nejstarším členem je Zdeněk Štěpánek, který letos oslaví sedmdesátku. Za ním následuje František Gál, který je o něco mladší. Oba jsou aktivními členy jednotky. Nejmladší v našem týmu je teď Josef Vlk (mladší), který je našim nováčkem a postupně se zacvičuje.

Kolikrát jste zasahovali v letošním roce?

K dnešnímu dni jsme vyjízděli k devíti nejružnějším zásahům. Podstatná část zásahů byla mimo naše město.

Kolik zásahů jste měli vloni?

V loňském roce se v našem městě rozezněla sedmáctkrát siréna, která svolávala hasiče k zásahu. Mimo těchto sedmácti zásahů řešila jednotka i spoustu dalších, převážně technických pomoci a zákroků: čerpání vody, čištění vozovek a jímek, doprava vody apod.

A nesmím zapomenout - dobrovolní hasiči se neúčastní pouze požárních zákroků, ale jsou také aktivními hosty různých kulturních akcí: velmi rádi spolupracujeme se školkou a ostatními institucemi v Hluku.

Kam nejčastěji vyjíždíte, do jakých obcí?

Každá jednotka obce je vždy zařazena do tzv. plošného pokrytí kraje dle svého působení z hlediska určitého území, které pokrývá svou působností. Jsou jednotky, které vyjíždějí např. jen ve své obci. Naše JSDH Hluk je zařazena do stupně číslo 3, tedy přesněji JPO III (jednotka požární

ochrany III). Toto zařazení znamená, že jsme předurčeni pro zásahy v katastru své obce i mimo ni. Naším působením pokrýváme zejména Vlčnov, Dolní Němčí a Kunovice. V případě potřeby však běžně vyjíždíme i dál. Teď naposledy jsme byli např. u požáru lesa v Popovicích.

Jaký byl váš největší zásah?

Je těžké uvést, jaký zásah je nebo byl největší. Z hlediska času a rozsahu jsou vždy největší zásahy ty, které souvisí s povodněmi jako např. před pár lety v Kunovicích, kde jsme byli téměř nepřetržitě týden.

Co se týká požárů, tak bych vzpomenul na požár pneumatik v Uherském Brodě, kde jsme pomáhali čtyři dny nebo požár průmyslového areálu v Chropyni, což byl jeden z největších požárů v novodobé historii Zlínského kraje. Teď

aktuálně z kraje roku jsme zasahovali u rozsáhlého požáru průmyslového objektu ve Zlíně v areálu bývalého Svitu.

A nejkurioznější?

Každý náš zásah, ke kterému vyjíždíme je jiný. Pokud vyjíždí hasiči, tak se něco nebo někdo dostal do nepříjemné situace. Nejlepší je, když zásah skončí tím, že se uhasí odběhnutá hořící kopka sena, nebo po příjezdu na místo se zjistí, že naší pomoci není potřeba. V takovém případě se můžeme pousmát a vrátit se zpět na hasičskou zbrojnici. Úsměv na tváři mně však vždycky zůstává, když si vzpomenu na jednu událost. Tehdy se jednalo o rozsahem malý požár půdy menšího domku. Samotný zásah nebyl tenkrát nijak zvláštní, ale spíše okolnosti, které tomu předcházely: Před několika lety jsme pořádali hasičský ples, který byl hodně úspěšný a velmi veselý. A tak se v časných ranních hodinách pořádající hasiči loučili před tvrzí. Po zamknutí dveří od tvrze jsem ještě některé členy jednotky nasměroval na cestu k panelákům, protože se očividně vydali opačným směrem na Ostrožskou Lhotu. Také já jsem kráčel s Tomášem Kučerovým spokojeně k domovu. Po cestě ještě Tomáš s úsměvem prohlásil, že bychom teď klidně mohli jet něco hasit. Jen jsem pokýval hlavou a byl si jist, že bude lepší, když půjdeme ulehnout. Byl jsem doma a sdělával ze sebe sako, když se rozezněla siréna. Chvilí jsem si myslel,

že sirénu spustil nějaký nespokojený návštěvník plesu, který nevyhrál v tombolu. Nakonec jsme se seběhli, k zásahu vyjeli a společně požár zvládli. Bylo to však naposled, kdy polovina hasičů měla u požáru pod zásahovým oblekem košili a kravatu.

Máte pravidelné schůzky? Jak často se scházíte?

Snažíme se scházet každý týden, vždy v neděli dopoledne. Kdo má čas, tak přijde. Pracujeme zejména na údržbě techniky a náradí. Dodělává se to, co se nestihlo, nebo se provádí právě technické pomoci apod. Tady se postupně projevuje náš hlavní problém a to je počet hasičů. Tak jako v každém kolektivu je pár tahounů, kteří věnují spoustu svého volného času tomuto poslání. Tímto jim patří velké po-

děkování. Skutečností je, že dobrovolných hasičů postupně ubývá. Byli bychom rádi, kdyby se k nám chtěl kdokoliv přidat. Rádi uvítáme každého, kdo bude mít zájem.

Trénujete na soutěže, účastníte se nějakých soutěží?

Soutěžní družstvo nemáme. Současný požární sport se dost změnil s porovnáním s tím, co bylo dříve. Stal se z toho opravdu sport se všemi důsledky. V dnešní době je to hodně o specializovaném vybavení, které je určeno výhradně pro sport. Toto vybavení je poměrně finančně náročné a nemá dalšího jiného využití. Požární sport je také časově náročný a je potřeba se tomu věnovat.

Máme za sebou jaro a před sebou letní časy. Co hasiči a vypalování trávy?

Vypalování trávy bylo v loňském roce velmi početné. Tak často jsme v minulosti nikdy nevyjížděli. V letošním roce jsme na tento typ zásahu vyjížděli pouze jednou a to ještě mimo Hluk. Toto je také dáno počasím, které je letos hodně jiné.

Na závěr bych ještě připomenul a zdůraznil: Plošné vypalování trávy je ze zákona zakázáno.

Hluckým hasičům přeji ukázněné rolníky bez sirek.

Děkuji za rozhovor.

Iveta Mátlová

Informace pro život

Odborná rada prevence OSH okr. Uherské Hradiště

Informace pro zopakování:

Důležitá telefonní čísla v případě mimořádné události:

Policie ČR

158

Hasiči ČR

150

ZZS ČR

155

Evropské číslo tísňového volání

EVROPSKÁ UNIE

112

Když voláš na tísňovou linku, tak v klidu řekni:

Řekni své jméno. Co se stalo a jestli se někdo zranil. Kde se to stalo: v jakém kraji, městě a v jaké ulici. Nezavěšuj, odpověz operátorovi na jeho otázky. Pokud tě operátor vyzve zavěs a počkej na zpětné volání.

OSH Uherské Hradiště tel.: 572 55 24 34, www.osh-uh.net

Společenská kronika březem- květen 2013

NAROZENÍ:

Únor 2013

Andrea Machálková

Březen 2013

Petr Křiváček

Zuzana Řihová

Duben 2013

Petr Zimčík

Amálie Kučerová

ÚMRTÍ:

Březen 2013

Jaroslav Vaškovic

Josef Dohnal

Duben 2013

Ladislav Moštěk

Květoslava Báčová

Jiří Ryška

Františka Němcová

Antonín Soviš

Antonín Jurásek

Jaroslav Mitáček

Karel Bartolšic

Květoslava Píšťková

NAROZENÍ:

Květen

Eliška Bartošová

Laura Hájková

Tadeáš Hlůšek

Barbora Mikulášková

Ester Žurová

Karin Konečná

SNATKY:

Jan Penkala – Jana Leciánová

Vlastimil Vašák – Denisa Ježková

Sestavila: Ludmila Horáková

Vítání občánků

1. června

v obřadní síni
přivítáno 9 dětí

Vzpomínka na Radima Vaculíka

Poslední den v dubnu jsme si připomněli již páté smutné výročí úmrtí Radima Vaculíka, praporčíka in memoriam.

Radim byl příslušníkem 102. průzkumného praporu v Prostějově. V březnu 2008 odjel do Afghánistánu jako člen provinčního rekonstrukčního týmu (PRT), který byl součástí druhého kontingentu působícího v provincii Lógar. Hlavním cílem PRT týmu bylo stabilizovat situaci v provincii a také chránit inženýry podílející se na obnově země. Radim zahynul 30. dubna 2008, kdy spolu s dalšími čtyřmi vojáky plnil úkoly PRT týmu. Řídil auto, které najelo na nastraženou výbušninu, když se vojáci vraceli na základnu Shank. Radim strávil v Afghánistánu 42 dní. Je druhým českým vojákem, který v této zemi padl v boji.

Za svou odvahu byl Radim tehdejší ministryní obrany Vlastou Parkanovou povýšen do hodnosti praporčíka in memoriam a současně mu Vlasta Parkanová rozkazem posmrtně udělila Záslužný kříž ministryně obrany I. stupně.

Radim Vaculík je pochován na mařatickém hřbitově v Uherském Hradišti, kam každoročně přijíždí uctít Radimovu památku jeho kamarádi a zástupci průzkumného praporu z Prostějova v čele s velitelem a vojenským kaplanem. Prostějovští vojáci na Radima nezapomínají, tichou vzpomínkou jej uctívají také v prostějovských kasárnách, kde má Radim pamětní desku.

Čest památce praporčíka in memoriam Radima Vaculíka.

IMat

Jen svící hořící a hezkou kyticí Vám na hrob můžeme dát, chvíli postát a s láskou na Vás vzpomínat.

Dne 14. května 2013 uplynulo 7 let, co nás opustil náš tatínek a dědeček, pan **Jan Štipčák**,

a dne 17. října 2013 vzpomeneme 10. výročí od úmrtí jeho manželky, naší maminky a babičky, paní **Ludmily Štipčákové**. S láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Dne 20. června 2013 vzpomeneme 3. výročí úmrtí paní **Marie Janásové** a 7. června 2013 by se dožila 90 let. Její manžel, pan **František Janás**, nás opustil 15. července před 25 lety a 6. prosince 2013 by se taky

dožil 90 let. Za vzpomínku děkuje dcera s rodinou.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínku v srdci má každý z nás.

Dne 23. června 2013 vzpomeneme 3. smutné výročí, kdy nás opustil manžel, tatínek a dědeček, pan **Václav Hodulík**. Stále vzpomínají manželka, synové a dcera s rodinami.

To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání. V srdcích je stále bolest, žal a tiché vzpomínání.

Dne 9. června 2013 by se dožil pan **Pavel Uhříček** 60 let. S láskou a úctou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 24. června 2013 uplyne již 20 let od úmrtí našeho otce a dědečka, pana **Josefa Míška**. Všem, kteří vzpomenu s námi, děkuje dcera a syn s rodinami.

Dne 19. července 2013 vzpomeneme 20. výročí úmrtí pana **Antonína Míška**. S láskou vzpomínají dcera s rodinou.

Kdo v srdcích žije – neumírá.

Dne 21. května 2013 by se dožil 80. narozenin můj manžel, náš tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Jan Janča**. Stále na něho myslíme a vzpomínáme. Manželka, dcera a synové s rodinami.

Odešli, ale zůstali v srdcích těch, kteří je milovali.

Dne 14. června 2013 vzpomeneme nedožitých 95 let našeho tatínka **Františka Křiváka** a 30. června nedožitých 90 let naší

maminky **Anny Křivákové**.

11. června 2013 také vzpomeneme 28. výročí úmrtí našeho bratra **Pavla Křiváka**. Se vzpomínkou v srdci vzpomínají dcery a sestry Marie a Anna s rodinami.

Odešla, aniž by chtěla. Vše, co milovala, musela opustit. Rodinu, děti, vnoučata i kvetoucí růže v zahradě. Proč?

Dne 13. června 2013 vzpomeneme 1. smutné výročí, kdy na následky tragické dopravní nehody nás náhle opustila milovaná manželka, maminka a babička, paní **Marie Machová**. Všem, kteří jste ji znali a věnujete jí s námi tichou vzpomínku, děkují manžel Antonín, synové Tomáš, Martin a Pavel s rodinami.

V letošním roce uplynulo 8 roků, co zemřel můj manžel **František Pěnička**. 22. června 2013 by se dožil 80 roků. Vzpomíná manželka, děti a celá rodina. Kdo jste ho znali, prosím, vzpomeňte s námi.

Dne 2. května 2013 jsme vzpomněli 2. výročí úmrtí paní **Anny Mitáčkové**. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi. Rodina.

Čas plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 31. března 2013 by se dožil 100 let pan **František Pospíšek**. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Děkují manželka Marie, dcery a syn s rodinami.

Slunce za hory zašlo, soumrak padá do polí. Srdce Tvé věčný spánek našlo, spíš a nic Tě nebolí...

Dne 20. června 2013 vzpomeneme 7. výročí úmrtí paní **Ludmily Mitáčkové**. S láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Odešels, ale zůstal jsi v srdcích těch, kteří Tě měli rádi.

Dne 14. května 2013 by se dožil 70 let pan **Antonín Podlas**. Všem, kteří mu věnují vzpomínku, děkujeme.

Čas plyne, vzpomínka zůstává.

Dne 16. května 2013 uplynuly 4 roky, co nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan **František Šimčík**. Za tichou vzpomínku děkují manželka Hedvika a děti s rodinami.

V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.

Dne 19. května 2013 tomu byly 2 roky, co nás navždy opustil **Petr Vaculík**. S bolestí v srdci stále vzpomíná manželka a děti s rodinami.

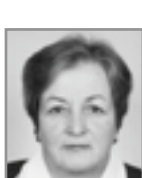

Utichlo srdce i hlas, měl jsi rád život, práci i nás.
Dne 19. 8. 2013 vzpomene 13. výročí úmrtí pana **Matěje Štefaníka**. Za tichou vzpomínku děkují synové, dcery a celá rodina.

Hřbitov je smutná zahrada, kde tiše ptáci pění, své nejdražší zde člověk ukládá a vzpomínky se vrací.

Dne 25. května 2013 jsme vzpomněli 13. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka a dědečka, pana **Josefa Soukeníka** z Hluku. Za vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Jen kytičku na hrob Ti můžeme dát a s láskou vzpomínat.

Dne 15. 6. 2013 vzpomene 7. výročí, kdy nás navždy opustila paní **Anna Ředinová**. Za tichou vzpomínku děkuje manžel, děti, bratři a sestry s rodinami.

Dne 17. června 2013 uplyne již 15 let od smrti pana **Antonína Hrdiny**. Stále vzpomínají manželka, syn a dcera s rodinami, sestra s rodinou. Kdo jste ho znali, zavzpomínejte s námi.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 2. 8. 2013 vzpomene 15. výročí úmrtí pana **Jaroslava Štefaníka**. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Děkuje celá rodina.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínky v srdci má každý z nás.

Dne 3. července 2013 vzpomene první výročí úmrtí naší maminky, paní **Marie Kupcové**. Za tichou vzpomínku děkují manžel a dcery s rodinami.

Tvé ruce už nikdy nepohladí, ústa neporadí, Tvou lásku nikdo nenahradí.

Dne 9. 7. 2013 uplyne 7 let od úmrtí naší maminky, babičky, prababičky a sestry, paní **Marie Šimčíkové**. S láskou vzpomínají dcera Eva s rodinou a sestra Jiřina s rodinou.

Utichlo srdce i hlas, měl jsi rád život, práci, nás.

Dne 23. července 2013 vzpomene nedožitých 70 let pana **Jaroslava Lyčky**. Všem, kdo vzpomene s námi, děkují dcery Ivana a Dana s rodinami.

Dne 28. června 2013 vzpomene 17. výročí úmrtí paní **Marty Slavíkové**. Dne 29. července 2013 by se dožila 70 let. Za tichou vzpomínku děkuje rodina.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, jen láska, úcta a vzpomínky v srdcích žijí dál.

Dne 25. května 2013 by oslavil své 100. narozeniny pan **Antonín Mitáček**. S láskou vzpomíná dcery Alena a Josefka a syn Antonín s rodinami a ostatní příbuzní.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 14. května 2013 oslavila 80 let naše milá manželka, maminka, babička a prababička, paní **Marie Malušová**.

Stále zdraví, štěstí a Boží požehnání jí ze srdce přeje manžel a děti s rodinami.

Dne 6. dubna 2013 oslavila naše kmotřenka, paní **Antonína Štefaníková**, své 85. narozeniny.

Do dalších let hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání přeje celá rodina.

HLUCKÝ SPORT

Život v pohybu

V letošním roce slaví hlucký aerobik třicátiny. Tento sport je úzce spjatý s osobou Hany Chytilové, která stála před třiceti lety u jeho zrodu a je mu věrná až doposud. Rozhovor s Hluchankou, která příští rok oslaví významné životní jubileum, probíhal ve velmi uvolněném duchu a Hanka měla rozhodně na co vzpomínat.

Hanko, jak jsi v roce 1983 objevila aerobik?

„Od malička jsem byla pohybově nadaná, ráda jsem tančila, takže v tom třiaosmdesátém jsem pravidelně hopsala před televizorem u slovenského pořadu „Cvičme v rytmu“. Žádné veřejné nebo kolektivní cvičení tehdy neexistovaly, aerobik byl v kolébce a jediný kontakt byl možný přes televizor. Já jsem z toho byla úplně nadšená, ne už tak moji rodiče, kteří ze mě šleli...“

Jak došlo k založení oddílu?

„V mém životě se vše točí kolem pohybu, který miluju! Z tělesné výchovy jsem maturovala, také jsem vedla turistický oddíl dětí a tak jsem se dostala do ZRTV (Základní rekreační tělesná výchova). Bavilo mě cokoli spoje-

né s pohybem, přírodou a cvičením. V těch začátcích jsem cvičila jen pro sebe. Pak jsme s kamarádkami a kamarády v Hluku založili svazácký oddíl a v souvislosti s jeho náplní mě napadlo, že se o tu radost z pohybu musím podělit s ostatními holkami. Aerobik byl v té době skutečně v plenkách, takže ani nebyl nikdo, kdo by mně pořádně poradil jak na to. Co mně bylo jasné, že nesmím cvičenkám nijak ublížit. Proto jsem zpočátku využila šablony, kterou jsem měla naučenou pro tělesnou výchovu dětí – rozehrátí, protažení, hlavní část, zdravotní cviky, závěrečný strečink a relaxace. To vše za 90 minut.“

A hudbu jsi použila rovněž tu pro ty děti?

„Toš blbneš?! Hudba byla základem cvičení, ale byl obrovský problém ji sehnat. V dnešní době existují tisíce speciálních cedéček s vybranou muzikou napasovanou přesně na konkrétní cvičení podle tepové frekvence a můžeš si ji koupit. Tehdy byl problém sehnat cokoli. Pracně jsem nahrávala hudbu na kotoučové pásky. Tahala jsem s sebou na první tréninky těžký magneták,

takže jsem vlastně i posilovala...”

Tak co ti hrálo na prvních cvičebních hodinách?

„Cokoli na co se dalo hýbat, ale vždy to byly taneční hity. Vzpomínám si, že jsem měla jednu písničku od Boney M, což byla tehdy obrovská pecka.“

Kde jsi ji sehnala?

„Nahrávalo se z rádia, z gramofonových desek, od známých, ale všechno bylo hrozně těžké sehnat. Kvalitní písničky, vhodné pro cvičení, se musely u rádia vysedět. Rovněž jsem si nahrávala něco z diskoték. Velký skok nastal s první videokazetou aerobiku, o kterou jsem požádala paní učitelku Hajovou a ta mi ji přivezla až z Dubaje. Bylo to instruktážní video americké herečky Jane Fondové, jedné z prvních zakladatelek světového aerobiku. Na tehdejší dobu to byla naprostá pecka! Když ji ovšem porovnám s dneškem, tak to vlastně zas taková pecka nebyla, poněvadž Jane jen skákala a tančila

kankán. Byl to vlastně hopsací aerobik, kterým si mimochodem Fondová odvařila klouby.“

Takže jste měly mustr z videa z Dubaje, na kterém cvičí americká herečka. Co bylo dál?

„Měla jsem sice videokazetu, ale video nikoliv. To nám ochotně půjčovala paní Marie Jurčová, která měla tehdy v pronájmu videokavárnu pod halou. Do velkého sálu jsme snesly televizor, vynesly video a já tak umožnila holčákům zacvičit si se světovou celebritou. Sportovní hale tehdy šéfovali pan Ota Konečný a pan Jiří Hrabovský a já s nimi měla dobré vztahy. Vždy byli ochotní mi pomoci a snažili se mi vyjít vstříc, což vlastně trvá i dodnes s tebou.“

Rozjela jsi tedy oddíl v Hluku. Kolik žen přišlo na první lekci?

„Stodvacet! A s každým cvičením chodilo víc a víc. Jezdily i holky z okolí, protože tehdy se necvičilo všude, jako je tomu dnes. Já je pak musela i odmítat, protože už by se nás víc do haly nevlezlo. Nechala jsem vyrobit i pódi-um, aby na mě při cvičení lépe viděly. Pamatuju si, že jak se blížila sedmá hodina večer, tak šlo Hlukem procesí ženských s podložkami na cvičení.“

Čekala jsi takový zájem?

„Vůbec ne a hodně mě to motivovalo!“

Jak vypadaly dál tvé začátky?

„Pořád bylo vše velmi amatérské, ale dělané s o to větším nadšením. Jak už jsem uvedla, dnes není problém sehnat jakoukoliv speciální hudbu na cvičení. Jsou mraky cvičebních pomůcek a speciálního oblečení. My tehdy vařily z vody, takže třeba místo legín jsme měly ustrížené punčocháče a kvůli návrhům zase stříhaly sibiřky. Tehdy se nosily tzv. dresy na cvičení, ty vypadaly jako celistvé plavky, ale sehnat je byl opět problém. Pod ně se tedy navlekly ty punčocháče, kolem kotníků návrhy a pas lemoval široký pásek, opět domácí výroby. Pot z čela odsávala čelenka, ale ta ručně pletená dost kousala... Prostě jsme se snažily vypadat jako ta Jane Fondová na videu, ale moc nám to nešlo. Některé holky cvičily jen v obyčejných teplácích a tričkách. No, z dnešního pohledu by

to asi vypadalo legračně, ale tehdejší doba nic lepšího nenabízela.“

A měly jste i nějaké cvičební pomůcky?

„Měly, ale opět domácí výroby. Já jsem nakoupila molitan a plátno a cvičenky-švadlenky ušily kolem stovky podložek na cvičení.“

Chodili si zacvičit i chlapi?

„Někteří chlapi z posilovny nebo ubytovaní sportovci občas pomrkávali a párkrát si část hodiny s námi zkusili. Sami byli překvapení, jak je aerobik náročný. Ale že by některý chodil pravidelně a vydržel devadesát minut, tak to ne. Já bych je stejně už neměla kam dát, protože jsem měla dvakrát týdně zcela zaplněnou halu a neustále musela odmítat další zájemkyně.“

Jak pokračovala činnost aerobiku dál?

„Jedna videokazeta už nestačila a já zjistila, že se budu muset posunout dál. Začala jsem jezdit na školení lektorek do Brna a Prahy. S ostatními holkami jsme se také občas sbalily a jely jsme si zacvičit do Uh. Hradiště, Uh. Brodu nebo do Zlína. Potřebovali jsme obšlehnout nějaké další cviky. Postupem času se začaly objevovat první učební materiály ke cvičení. Také už nebylo tak těžké dostat se k hudbě, která se dala sehnat na pohybových studiích. Časem jsem rovněž přešla z kotoučku na kazeták. V té době se našel další velmi ochotný člověk, který mně pomáhal s výběrem hudby – můj kamarád Vlastík Burian, se kterým jsme nahrávali hudbu, ke které měl on jako DJ snadnější přístup. Ve volných chvílích jsem vymýšlela choreografie a s nejdůležitějšími děvčaty nacvičovala taneční vystoupení. Těmi jsme pak obohacovaly programy plesů, diskoték a jiných kulturních akcí. Později mi v lektorské činnosti pomáhaly Radka Bánovská, Irena Ryšková, Ivana Svitková, Táňa Macková a v současné době Jitka Schneiderová.“

Řekla sis někdy, že bys s tím sekla? Byla nějaká krize?

„Nikdy. Odradit mě nemělo co. Neměla jsem žádné velké zdravotní problémy a ty drobné řeším pohárkem červeného vína od mého tatínka.“

Ty jsi vážně neměla nikdy žádný úraz?

„Ale tak jeden jo. Při krokové variaci se mi zadal výron kotníku a to na rovné ploše! Cvičenky si tehdy možná myslely, že jsem opilá...“

Nějaké další komické momenty při hodinách aerobiku?

„Měla jsem jednu partičku cvičenek, které se uprostřed cvičební hodiny zvedly, šly si koupit kafe do automatu, vrátily se a cvičily si dál na podložce u kávy! Já to ale moc neřešila, z tréninku jsem nikdy nikoho nevyhodila, jen se občas na některou škaredě podívám a ona už ví, že se něco děje.“

Jaký ohlas má aerobik v Hluku dnes?

„Odhadem teď chodí asi dvacítky cvičenek. Doba je jiná než před třiceti lety. Dnes jsou ženy více zaměstnané a večer už nemají sílu vyjít z domu za pohybovou aktivitou. Dříve bylo více nadšení a elánu. Hodně žen cvičilo při mateřské a chlapi jim doma pohlídali děti. Dnes je něco takového skoro nemožné. Vůbec mně připadne, že lidé se tehdy více bavili a chodili do společnosti. Také se mi zdá, že i když nabídne jiná lektorka hluckým ženám pohybovou novinku, nějaký čas vydrží a pak nadšení cvičenek postupně odezní. Já přidala v roce 2000 k mým pohybovým aktivitám ještě „Zdravotní cvičení“ s úplně odlišnou náplní, než má aerobik. A předcvičuji rozrůstající se partě bezva žen již třináctým rokem.“

Ví se o tobě, že cvičíš i s dětmi v mateřské škole, kde jsi zaměstnaná...

„Tak jak mě k aerobiku přivedla škola a v začátcích velmi pomohla, tak teď se kruh uzavírá a já zase vše, co jsem se naučila, vracím dětem. Seznamuji je se základními kroky dětského aerobiku a vymýšlím pro ně jednoduché krokové variace motivované pohádkami. Občas vystupujeme i veřejně a to děti hodně baví! Učím je vnímat hudbu, rytmus a pečovat o své tělo. Jsem šťastná, že se mi daří už v dětech vytvářet lásku k tak krásným aktivitám a k pohybu vůbec...“

Karel Bojko

Světlá budoucnost mládežnického fotbalu v Hluku

Důležitost ve výchově mládeže je v nynější době základem úspěchů každého fotbalového oddílu do budoucna. Nedostatek dětí velí vychovávat fotbalisty i za této situace. Zkrátka, je nutné i za tohoto stavu zabezpečit přísun fotbalových nadějí do mužstev dospělých. K tomu je však potřebné, aby se oddíly kopané věnovaly výchově mládeže s co největší zodpovědností. Za posledních 6 let byla v hluckém mládežnickém fotbale krize, která se nám nyní vrací v tom, že nemáme kým doplňovat obě naše mužská družstva. Jak je to v současnosti s přípravou mladých fotbalistů v hluckém oddíle popisují trenér přípravek Aleš Zlinský a trenér záků Ivo Ševčík.

Řekněte čtenářům něco o Vašich mládežnických fotbalových letech?

Aleš Zlinský: „K fotbalu mě přivedl můj otec asi v pěti letech. Fotbal hrál i můj bratr Petr, od kterého jsem se učil a díval se, jak se fotbal hraje. Spoustu času jsem strávil na fotbalovém hřišti, plácku na Ohřeble, kde je toto hřiště i do dnešní doby, jen mě mrzí, že je často nevyužitá, což před 30 lety bylo naprosto nemyslitelné. Bohužel, dnes si kluci hrají na počítači a fotbalu už nevěnují tolik času. Moje první fotbalové krůčky mě zavedly do TJ Spartak Hluk, kde mě trénovali pan Řehák a pan Konečný, kteří mě trénovali až do 11 let, poté převzal jejich štafetu pan Sadílek. Za TJ Spartak Hluk jsem hrál do svých 15 let, potom jsem přešel na hostování do tehdejší Slovácké Slavie Uherské Hradiště, kde jsem hrál za dorost až do 18 let a pak za muže 2. fotbalovou ligu. Ze Slovácké Slavie jsem přestoupil do Sigmy Olomouc, následně do VMG Kyjov a FC Kunovice. Z Kunovic jsem odešel do Rakouska, kde jsem hrál 10 let v SVG Pitten. A na závěr své fotbalové činnosti jsem se vrátil do mateřského TJ Spartak Hluk, kde hraji dodnes.“

Ivo Ševčík: „K fotbalu mě přivedl můj táta, když mi bylo necelých šest let. Už od záků jsme byli s klukama skvělá až ukázková parta, která táhla za jeden provaz. Jak v žácích, tak v dorostu jsme hráli vždy na špici tabulky a jsem

rád, že jako kapitán mužstva jsem mohl být u toho. V šestnácti letech jsem začal hrát za A tým, kde jsem hrál se spoustou výborných fotbalistů. Také rád vzpomínám na trenéry, kteří mě vedli – pan Sadílek, pan Kočí a další.“

Co Vás vedlo k tomu, že se věnujete fotbalovému potěru v Hluku?

A.Z.: „Když se mně narodil syn David, hned jsem věděl, že ho povedu k fotbalu. Vzhledem k tomu, že jsem za celou moji kariéru nabral dost fotbalových zkušeností, rozhodl jsem se začít trénovat mého syna v nejmladší přípravce v TJ Spartak Hluk. Mezitím jsem si dodělal potřebné vzdělání (trenérská UEFA licence A) a posléze mě trenérská práce pohltila naplno.“

I.Š.: „K trénování dětí mě přivedl právě Aleš, který mě oslovil a sám už v tu dobu trénoval přípravku. Rozhodování pro mě nebylo složité, protože mám v týmu syna. A můžu říct, že není nic tak příjemného, než vidět naše děti projevovat nadšení a radost ze vstřelených gólů. Ale také jejich upřímnou lítost a zklamání z prohraného zápasu.“

Kolikrát týdně trénujete, jaké množství dětí je zapojeno do činnosti mužstva a jaká je úroveň hlucké mládeže?

A.Z.: „Trénujeme dvakrát týdně, jak ve venkovních prostorách v létě, tak v zimních měsících ve sportovní hale nepřetržitě celý rok, což si myslím, že v takovém provinčním klubu je rarita. Na víkendy si sjednáváme v zimních měsících zápasy a zúčastňujeme se i jiných turnajů. Spolu se mnou se hlucké přípravce věnují další trenéři, a to Zdeněk Frůhauf, Kamil Koniček, Aleš Hrabalík a Ondra Bachánek. Co se týká počtu dětí, tak v kategorii starších přípravek chodí 12 kluků (ročník 2002 a 2003) a v kategorii mladších přípravek (ročník 2004, 2005, 2006, 2007, 2008) chodí kolem 28 dětí, což dohromady dělá 40 dětí. Naše tréninkové jednotky se zaměřují především na to, abychom děti naučili technice a ovládání míče, potom klademe důraz na první dotyk s míčem s přesnou přihrávkou, schopnost poradit si v situaci jeden na jednoho, dva na dva, tři na tři

atd. Věnujeme také pozornost učit děti rychlosti na hřišti s míčem i bez něj, zakončení a střelbě a také týmové hře.“

I.Š.: „Tréninkové jednotky máme dvakrát týdně, společně se staršími žáky. Tréninků se účastní průměrně 22 hráčů. Máme dva silné ročníky, a to 1998 a 2000. Hráči ročníku 2000 dobře reprezentují hlucký fotbal v okresních výběrech.“

Jaká je spolupráce s výborem oddílu kopané a co byste navrhli na zlepšení, jak dostat více dětí k fotbalu?

A.Z.: „Spolupráce s fotbalovým oddílem je na dobré úrovni. Každý měsíc probíhají trenérské schůze, kde se snažíme najít společnou cestou a další vhodná řešení tak, aby děti měly co nejlepší podmínky na trénování. Výborná spolupráce je s ředitelem sportovního komplexu panem Karlem Bojkem, který nám přes zimní období vytváří velmi dobré zázemí na trénování. Zde bych chtěl podotknout, že těchto podmínek a prostorů sportovní haly by si měly všechny děti vážit, protože hlucká sportovní hala patří mezi jedny z nejmodernějších v kraji. Velká podpora a poděkování patří i městu Hluk, které hluckou fotbalovou mládež podporuje. A jak dostat více dětí k fotbalu? Začít spolupracovat s jinými fotbalovými kluby, s mateřskými a základními školami a dalšími organizacemi a hlavně dělat nábor.“

I.Š.: „Vedení oddílu kopané si uvědomuje, že práce s mládeží je základem fungování klubu. Proto se dnes více zajímá o dění a větší podporu mládeže. Ale stále jsou rezervy, na kterých se musí pracovat, o kterých se musí mluvit – např. lepší komunikace mezi trenéry, vybavení k tréninkovým jednotkám atd. Hlavní příčinou nedostatku hráčů vidím v tom, že mládež je v současné době moc pohodlná a pasivní. Nejvíce je zajímavá počítač. Další věc je, že rodiče je nevedou ke sportu a někdy ani neví, co jejich děti ve volném čase dělají. Ať už je to nezájem nebo nedostatkem času. Proto je důležité mít úspěchy. A tyto úspěchy přilákají další nové hráče.“

Jak si vedou Vaši svěřenci v soutěžích kraje, či okresu?

A.Z.: „Co se týká výsledků v přípravkách, tak jsme samozřejmě rádi, jakým způsobem se prezentují naše děti ve všech kategoriích přípravek, ale výsledky pro nás nejsou až tak podstatné. U těch nejmladších jdeme cestou nauky pohybu a koordinačních schopností, a teprve pak na ně navazuje rozvoj fotbalové a individuální techniky. V každém z dětí chceme probudit a prohlubovat vztah ke sportu jako samotnému a vychovávat z nich individuality.“

I.Š.: „Tým mladších žáků je v krajské soutěži po podzimní části první, bez ztráty bodu a se skórem 88:5. Hrajeme útočný fotbal, který se líbí všem našim fanouškům. Do každého zápasu jdeme s mottem: Můžeme dostat od soupeře pět branek, ale mi jich musíme dát šest. Hrajeme proto, abychom vítězili, ne abychom prohrávali. Starší žáci, které vede Robin Kužela, se nachází po podzimní části taktéž na prvním místě se skórem 80:5.“

Začátkem března se Vaše družstva zúčastnila turnaje „Zimní Bobík Cup 2013“ v Hluku. Jaké máte poznatky z tohoto turnaje?

A.Z.: „Pokud budu hovořit jako jeden ze spoluorganizátorů turnaje, který pořádám společně s Karlem Bojkem, tak musím říci, že se nám podařilo vy-

myslet výborný hrací systém, který vyhovoval všem týmům, a hlavně se nám podařilo oslovit mužstva od Slovenské republiky až po Olomouc. Z pozice trenéra považuji za velký úspěch 1. místo starších přípravek v tomto turnaji, kde v konkurenci mužstev jako Brumov, Otrokovice a slovenského mužstva Cífer zvítězili. Mladší přípravek také nezklamala, ale jak jsem již uvedl, výsledek v této kategorii není až tak důležitý. Pro mě je dostačující, že si kluci zahráli se silnějšími soupeři a prožili aktivně sportovní víkend. Myslím, že i pro ostatní mužstva, která se turnaje zúčastnila, to byl velmi pěkný sportovní i společenský zážitek.“

I.Š.: „Turnaj „Bobík Cup“ byl pro nás ponaučením, zkušeností a ukázal chyby, kterých jsme se dopustili. Naše hra nebyla týmová a disciplinovaná. V posledním zápase jsme utrpěli porážku od Hodonína 0:1 a tímto výsledkem jsme přišli o 1. místo. Po sečtení bodů a vzájemných zápasů jsme obsadili až 3. místo.“

Má Hluk talenty, kteří můžou nahradit úspěšnou generaci z prvního desetiletí tohoto století?

A.Z.: „Nedokážu v této věkové kategorii přípravek posoudit, zda roste v Hluku nějaký talent. Je tu hodně šikovných dětí, které by mohly v budoucnu nastupovat, ať už za 1. FC Slová-

ko nebo za domácí TJ Spartak Hluk. Ale je to ještě dlouhá cesta a v kariéře rozhoduje spousta vlivů ať už jsou to zranění, štěstí a hlavně chuť na sobě pracovat. Na závěr bych chtěl dodat ještě jednu věc hráč je především člověkem, teprve potom fotbalistou. Vycházím z ověřené praxe, že pro velkou většinu zůstane fotbal jen koníčkem nikoli zaměstnáním, kterým se existenčně zajistí na celý život. Kdo je pracovitý, obětavý a spolehlivý jako člověk, takový je i jako hráč. Komu se v životě dovolí, aby si v sobě pěstoval lajdáctví, sobeckost a pohodlnost, tak můžeme počítat s tím, že tyto vlastnosti se budou projevat i ve fotbale.“

I.Š.: „Myslím, že v Hluku je spousta fotbalových talentů, kteří nahradí úspěšnou generaci z prvního desetiletí, a jejich jména budeme možná slyšet častěji, a to nejen ve spojení s hluckým fotbalem.“

Antonín Zlinský

Memoriál Vratislava Hory

O prvním májovém víkendu se v Hluku konal již pátý ročník šachového turnaje Memoriál Vratislava Hory. Turnaje se zúčastnilo 15 čtyřčlenných dorosteneckých družstev, která hrála dle pravidel šachu FIDE švýcarským systémem na 9 kol, tempem 2x25 minut na partii.

Vzhledem k souběhu několika dalších šachových turnajů v okolí byla účast menší. V letošním roce byla vyhlášena také kategorie družstev mladších žáků.

Konečné pořadí družstev U12 - do 12 let

1. LOKO Brno
2. ŠK Staré Město C
3. TJ Sokol Postoupyk C

U18 - starší od 12 do 18 let

1. ŠK Staré Město A
2. SK Slavia Orlová
3. TJ Sokol Postoupyk A

IMat

Florbalisté Spartaku Hluk postoupili do 2. ligy!

Hlučtí florbalisté dosáhli v dubnu letošního roku historického úspěchu ve své desetileté historii – „A“ družstvo mužů postoupilo po velmi dramatickém závěru sezóny do 2. ligy! O sezóně plné zvratů se šťastným koncem jsme si povídali s Pavlem Rochovanským, hrajícím trenérem hluckého Spartaku.

Jaké mělo družstvo cíle před startem sezóny? Počítali jste s takovým úspěchem?

„Určitě! My už jsme měli v loňské sezóně postupové ambice, ale postup nám tehdy utekl mezi prsty a bylo z toho nakonec konečné druhé místo. Pro nás to tehdy byl, jako pro nováčka soutěže, velmi výrazný úspěch a nás to motivovalo k tomu, abychom se pokusili o postup letos. To druhé místo jsme zopakovali, ale tentokrát to již stačilo na postup do druhé ligy, kterou budeme od října hrát jako vůbec první tým na hradištském okrese!“

Ten loňský a letošní rok jste odehráli se stejným kádrem?

„Nikoliv. Družstvo před sezónou citelně oslabilo, navíc hned v úvodu přišla nečekaná zranění a tým byl po úvodních několika kolech na posledním místě. V tento moment začalo celé družstvo táhnout za jeden provaz, začali jsme se zvedat ode dna tabulky a nakonec jsme vystoupali až k samotnému postupu.“

Druhá polovina soutěže vám vyšla. Čím to bylo?

„Po polovině soutěže se tým nacházel pořád ve spodní části tabulky, naopak ve druhé polovině soutěže jsme zaznamenali pouze jednu porážku a jednu remízu. Velkou roli určitě sehrál na konci přestupového období návrat Robina Kollára z Otrokovic a příchod Tomáše Olberta ze Zlína.“

Kdo měl na postupu největší podíl? Vyzdvihl bys nějaké jednotlivce?

„Florbal je týmová hra, takže určitě celý kolektiv. Pomohl však příchod Kollára s Olbertem, kdy vznikly dva velmi silné útoky a zároveň se rozšířil kádr. Tým, stejně jako loni, táhl v jednom útoku nejproduktivnější hráč Martin Krchňáček (nejvíce bodů v kanadském bodování 24+21 a 6. místo v anketě Sportovec města Hluk za rok 2012) a v dalším útoku právě junior Robin Kollár (v 9 zápasech 16 branek a 17 asistencí).

Chcete posílit pro příští sezonu nebo bude stejný kádr?

„Myslím, že s aktuálním týmem by nebyl problém hrát 2. ligu, ale určitě budeme chtít získat několik hráčů. Především pro rozšíření kádru, aby vznikla zdravá konkurence v boji o sestavu. Dále bychom byli rádi, kdyby se nám vrátili mladíci z Otrokovic, ovšem bude záležet na nich, jestli dají přednost extralize nebo 2. lize v domácím prostředí.“

Letos jsi v kádru působil jako hrající trenér. Bude tomu tak i ve 2. lize?

„Ano, tuto sezónu jsem zakončil jako hrající trenér. Začínal jsem jako asistent, ale prakticky hned po zahájení sezóny jsem na to zůstal sám. Právě proto je jedním z největších úkolů vedení najít do příští sezóny nového trenéra. Práce trenéra mě baví a oficiálně trenérem nejspíš i zůstanu, protože jsem jediný v klubu s trenérskou licenci. Avšak pro samotnou náladu a disciplínu v týmu je hrající trenér špatná volba, takže ještě stále chci být spíše hráčem.“

Máš nějaký svůj osobní tip na nového trenéra Spartaku?

„Jelikož je florbal stále mladý sport, trenérů je bohužel málo. Navíc je to amatérský sport a přetahovat trenéra z jiných sportů či angažovat trenéra z větší dálky by bylo náročné. Já sám pár tipů a nápadů v hlavě mám, ale především bude muset rozhodnout vedení klubu, koho oslovíme. Hlavní věc bude určitě zájem oslovených. Přece jen 2. liga už je časově náročná a odměna za trénování je spíše symbolická.“

Karel Bojko

SK ELEKTRO

PLANEO Elektro

SK elektro, Nám. Komenského 57, Hluk (vedle České spořitelny), tel: 605 996 369
člen sítě Planeo elektro - www.planeo.cz

• Nabízíme veškerý sortiment elektro

(TV, chladničky, pračky, sporáky, mikrovlnky, vysavače, varné konvice, žehličky, mixery, šlehače, hol. strojky, fény, soda stream, rádia, meteostanice, baterie, žárovky, mobilní telefony, foto, hračky na dálkové ovládání...)

• Zahradní technika HECHT a FIELDMANN

• Elektrické a ruční nářadí EXTOL

• Akční zboží (popelnice, žebříky, kolečka, zahradní grily, zahradní nářadí...)

• U VEŠKERÉHO ZBOŽÍ NAD 1.500,-KČ

MOŽNOST PRODLOUŽENÉ ZÁRUKY NA 5.LET !!!

• Nákup na splátky HOME CREDIT

• Platba programů a servisních poplatků SKYLINK

• Rozvoz zboží ZDARMA !!!

MIMOŘÁDNÁ AKČNÍ NABÍDKA

Popelnice plastová pojízdná 120lt

pouze 719,- Kč

Benzínová sekačka s pojezdem

pouze 3.999,- Kč

Mobilní telefon Samsung

pouze 499,- Kč

Fén PHILIPS 1400W

pouze 169,- Kč

Osobní váha SENCOR

pouze 139,- Kč

Pračka vrchní plnění Philco 6Kg, 1000 ot. plná záruka 5let

internetová cena 7.490,- Kč

Benzínová motorová pila HECHT 44

pouze 2.290,- Kč

Dvacet let zkušeností, nejlepší ceny, odborný personál - to je Vaše SK elektro !!!

REALIZACE STAVEB

Vyřídíme dotaci Zelená úsporám

- Provedeme analýzu domu
- Navrhujeme možnosti úsporných opatření
- Společně se zákazníkem vybereme konečné řešení s ohledem na návratnost investice

- Provedeme kompletní realizaci navržených úsporných opatření
- Výměna oken
- Zateplení půdy včetně foukané izolace
- Zateplení sklepu
- Zateplení fasády
- Rekuperace vzduchu
- Valbové, sedlové, pultové, obloukové, mansardové střechy i atypické tvary

Záleží na každém procentu úspory a konzultace vám pomůže najít optimální řešení libovolného projektu.

Již jsme zrealizovali více než 40 projektů na něž bylo vyplaceno na dotacích:

7 320 000,- Kč

Jitka Dupalová

poradenství a realizace
DOTACE ZELENÁ ÚSPORÁM

+420 739 095 547

+420 541 231 993

dupalova@vpokna.cz

www.vpokna.cz

Zařídíme pro vás kompletní řešení vašeho projektu; od administrativy až po finalní realizaci.

Zámecká kavárna

tel. 775 141 725

- rodinné oslavy
- svatební hostiny
- pohřební hostiny
- minutková kuchyň
- polední menu
- catering
- letní zahrádka
- točená zmrzlina

Prodejna Železářství

(nově otevřena v říjnu 2012)
pro dům, byt, dílnu, zahradu, řemesla.

Jako novinka na trhu regulátory spotřeby
el. energie – úspora 20% + další výhody.

Info + objednávky:

Železářství

nám. Svobody 1691 (vedle autosalonu Renault)

Kunovice

tel. 603 836 959, 774 929 041

Získejte
autopojištění
od Allianz na

**2 měsíce
zdarma.**

MÁM ZÁJEM

Allianz

Coleman
s.r.o.

**Poradím Vám
s každou
střechou,
fasádou
a izolací**

Nabízím Vám:

- ✓ Návštěvu obchodního zástupce u Vás
- ✓ Výběr materiálu v naší vzorkovně
- ✓ Zdarma výpočet spotřeby materiálu
- ✓ Podrobnou cenovou nabídku
- ✓ Spolehlivou dopravu na stavbu
- ✓ Montážní návody a technické poradenství
- ✓ Realizaci zkušenou firmou
- ✓ Možnost vrácení nepoškozeného materiálu
- ✓ Dlouhodobé záruky
- ✓ Zákaznickou kartu výhod Colemanie

Váš obchodní zástupce:
Petr Lebánek mobil: 737 266 167

OBCHODNÍ CENTRUM UHERSKÉ HRADIŠTĚ
Průmyslová 1394, 686 01 Uherské Hradiště, tel.: 572 552 004

www.coleman.cz
prodáváme i na internetu - <http://e.coleman.cz>

11 x
v České republice

17 let
na trhu

36 000
pokošek v nabídce

4000
trvale skladem

13.-14.7.2013
Sportovní hala města Hluk

9. ročník florbalového turnaje mužů
Slovácký pohár 2013

www.slovackypohar.cz

SPONSOR: digilive, NADACE, CNC ARTICLE s.r.o., ELITE

Hry VI. LODM ČR
Zlínský kraj
23. – 28. 6. 2013

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování COMMART, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Autor ornamentů Vladimír Šácha.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 14. 6. 2013. Uzávěrka příštího čísla je 20. srpna 2013.

Stavění máje

Foto: Štěpán Mitáček

Boží Tělo - Slavnost Těla a Krve Páně

Čtyři zastavení (oltářík u Pavelků, Šestáků, Plačků a na Domě s pečovatelskou službou) a čtyři krátké pobožnosti vykonal průvod věřících při Slavnosti Těla a Krve Páně v neděli 2. června.

Foto: Štěpán Mitáček